

D211293422

OMGEVINGSVERGUNNING

Aanvrager : Smurfit Kappa Parenco B.V.
Datum besluit : 1 februari 2022
Onderwerp : Actualisatie voorschriften omgevingsvergunningen voor wat
betreft de stookinstallaties
Gemeente / locatie : Renkum / Veerweg 1 te Renkum
Zaaknummer : W.Z21.105563.01
Activiteit : Milieu

BESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

I. Onderwerp

Smurfit Kappa Parenco B.V. is een bedrijf voor het produceren van papier en karton, gelegen aan de Veerweg 1 in Renkum. Onder meer op 15 september 2009 (zaaknummer: 2006-015337/MPM6605) en 13 december 2013 (zaaknummer 2013-007003) zijn omgevingsvergunningen verleend hiervoor.

Vanwege nieuwe wet- en regelgeving en andere ontwikkelingen actualiseren wij een aantal voorschriften van de verleende bovengenoemde omgevingsvergunningen door deze in te trekken c.q. nieuwe voorschriften aan dit besluit te verbinden.

In dit besluit gaat het met name om de actualisatie van de voorschriften met betrekking tot de stookinstallaties K62 en K81 van SKP. In het besluit met nummer W.Z21.100253.01 wordt een actualisatie met betrekking tot BBT-conclusies algemeen, gewijzigde PGS en LAP3 uitgevoerd.

II. Besluit

Wij besluiten, gelet op artikel 2.31, eerste lid, onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) en artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) om de navolgende voorschriften in te trekken, voorschriften te verbinden en maatwerkvoorschriften te stellen:

- Van de revisievergunning verleend op 15 september 2009 (zaaknummer: 2006-015337/MPM6605) in te trekken:
2.1.5, 2.1.7 t/m 2.1.9 en 2.3.1 t/m 2.3.3.
- Van de veranderingsvergunning verleend op 13 december 2013 (zaaknummer 2013-007003) in te trekken:
2.1.4 en 2.1.5 (luchtemissie).
- Nieuwe voorschriften te verbinden, gelet op artikel 2.31, eerste lid, onder b en tweede lid, onder b en art 2.22 lid 5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) en artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) aan de stookinstallatie K62.
- Maatwerkvoorschriften te verbinden, gelet op artikel 8.42 van de Wet milieubeheer en artikel 3.7 lid 8 van het Activiteitenbesluit, aan de stookinstallatie K81. Wij verklaren op grond van artikel 3:10 van de Algemene wet bestuursrecht dat voor deze maatwerkbeschikking de uitgebreide procedure van toepassing is.

De nieuwe (maatwerk)voorschriften die aan dit besluit verbonden zijn, zijn opgenomen in het hoofdstuk "(Maatwerk)voorschriften".

III. Ondertekening en verzending

Het College van Gedeputeerde Staten van Gelderland,
namens deze:

Hoofd Afdeling Vergunningverlening Omgevingsdienst Regio Nijmegen

RECHTSBESCHERMING

WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN HET ONTWERPBESLUIT

Tegen het ontwerpbesluit zijn zienswijzen ingebracht. Ten opzichte van het ontwerpbesluit is het besluit gewijzigd, voor wat betreft de considerans.

INWERKING TREDEN BESLUIT

Belanghebbenden kunnen binnen zes weken na de bekendmaking van het besluit een beroepschrift indienen. Alleen wanneer binnen deze termijn een verzoek om een voorlopige voorziening wordt gedaan, wordt de inwerkingtreding van het besluit opgeschort.

PUBLICATIE

Dit besluit wordt bekendgemaakt door de provincie Gelderland op de landelijke website www.overheid.nl. Deze website kunt u benaderen via www.gelderland.nl/bekendmakingen, via de link Zoeken in bekendmakingen.

MOGELIJKHEID VAN INZIE

Het besluit en de bijbehorende stukken liggen gedurende een termijn van zes weken ter inzage. Wilt u de stukken inzien, bel dan 024 751 7700 of stuur met vermelding van het zaaknummer W.Z21.105563.01 een email naar wabo@odrn.nl.

De eerste dag van de ter inzage legging is 4 februari 2022.

BEROEP EN MOGELIJKHEID VAN VOORLOPIGE VOORZIENING

Belanghebbenden kunnen een beroepschrift indienen bij de rechtbank Gelderland, team bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem. Het beroepschrift moet worden ingediend binnen zes weken vanaf de dag na de dag waarop het besluit ter inzage is gelegd.

Het beroepschrift moet zijn ondertekend en bevat ten minste:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar of beroep is gericht, waaronder het zaaknummer en datum van het besluit;
- d. de gronden van het beroep.

Wanneer een beroepschrift wordt ingediend kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden ingediend bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Gelderland, team bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Alleen wanneer binnen de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening wordt gedaan, wordt de inwerkingtreding van het besluit opgeschort.

Voor individuele burgers (niet voor advocaten en ook niet voor gemachtigden namens een bedrijf of een organisatie) bestaat de mogelijkheid digitaal beroep of een verzoek om een voorlopige voorziening in te dienen. Voor het behandelen van een verzoek om een voorlopige voorziening moet griffierecht worden betaald aan de Rechtbank. Meer informatie kunt u vinden op www.rechtspraak.nl.

VAN RECHTSWEGE VERVALLEN VOORSCHRIFTEN (VANWEGE INWERKINGTREDING VOORSCHRIFTEN ACTIVITEITENBESLUIT EN –REGELING)

Voorschrift van de revisievergunning verleend op 15 september 2009:

Nummer: 2.1.1: gedeeltelijk (voor zover het gaat om de daggemiddelde emissiegrenswaarde voor CO voor ketelinstallatie K81).

INHOUD

OMGEVINGSVERGUNNING	- 1 -
BESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING	- 2 -
RECHTSBESCHERMING	- 3 -
WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN HET ONTWERPBESLUIT	- 3 -
INWERKING TREDEN BESLUIT.....	- 3 -
PUBLICATIE	- 3 -
MOGELIJKHEID VAN INZIEN.....	- 3 -
BEROEP EN MOGELIJKHEID VAN VOORLOPIGE VOORZIENING	- 3 -
VAN RECHTSWEGE VERVALLEN VOORSCHRIFTEN (VANWEGE INWERKINGTREDING VOORSCHRIFTEN ACTIVITEITENBESLUIT EN –REGELING)	- 4 -
INHOUD	- 5 -
VOORSCHRIFTEN EN MAATWERKVOORSCHRIFTEN	- 6 -
1 STOOKINSTALLATIES	- 6 -
1.1 STOOKINSTALLATIE K62, VOORSCHRIFTEN.....	- 6 -
1.2 STOOKINSTALLATIE K81, MAATWERKVOORSCHRIFTEN	- 7 -
OVERWEGINGEN	- 8 -
1. PROCEDURELE OVERWEGINGEN	- 8 -
1.1. AMBTSHALVE WIJZIGING OMGEVINGSVERGUNNING	- 8 -
1.2. HUIDIGE VERGUNDE SITUATIE.....	- 9 -
1.3. BEVOEGD GEZAG EN VERGUNNINGPLICHT	- 9 -
1.4. PROCEDURE EN REACTIE	- 9 -
1.5. ACTIVITEITENBESLUIT MILIEUBEHEER.....	- 10 -
1.6. ZAKEN DIE BUITEN DE SCOPE VAN DEZE ACTUALISATIE VALLEN	- 11 -
2. INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN	- 11 -
2.1. TOETSINGSKADER ACTUALISERING IN HET KADER BESCHERMING VAN HET MILIEU	- 11 -
2.2. TOETSINGSKADER ACTUALISERING IN VERBAND MET DE PUBLICATIE VAN BBT-CONCLUSIES	- 12 -
3. STOOKINSTALLATIES	- 15 -
3.1. TOETSINGSKADER	- 15 -
3.2. STOOKINSTALLATIE K62	- 16 -
3.3. STOOKINSTALLATIE K81	- 19 -
4. CONCLUSIE	- 20 -
BIJLAGE BEGRIPPENLIJST	- 21 -
BIJLAGE ZIENSWIJZENNOTA	- 22 -

VOORSCHRIFTEN EN MAATWERKVOORSCHRIFTEN

1 STOOKINSTALLATIES

1.1 Stookinstallatie K62, Voorschriften

1.1.1

De afgassen uit de stookinstallatie K62 moeten voldoen aan de emissiegrenswaarden genoemd in onderstaande tabel:

Tabel. Emissiegrenswaarden voor K62 (biomassa 95%/afval 5%)

Component	Emissie-eisen (mg/Nm ³ bij 6% O ₂)		
	Daggemiddelde grenswaarde	Daggemiddelde grenswaarde Tot 3-12-2023	Daggemiddelde grenswaarde Vanaf 3-12-2023
Stikstofoxiden (NO _x)		227	103
Ammoniak (NH ₃)		10	5
Zwaveloxiden (SO ₂)	20		
Stof	4,5		
C _x H _y als C	9		
Koolmonoxide (CO)	45		
Zoutzuur (HCl)	8		
	Grenswaarde (periodieke meting)		
Waterstoffluoride (HF)	0,5		
Kwik (Hg)	0,01		
Som van Cadmium en Thallium	0,015		
zware metalen*	0,15		
Som van dioxinen en furanen (ng TEQ/Nm ³)	0,045		

* som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium

1.1.2

De meting van de emissie van NH₃ bij de stookinstallatie K62, waaronder ook begrepen worden de berekening, registratie en rapportage van de meting, voldoet aan de eisen uit de Activiteitenregeling milieubeheer die gelden voor de afval(mee)verbrandingsinstallaties, met uitzondering van het volgende:

- a. De emissie aan NH₃ bij de K62 wordt continu gemeten.
- b. De waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval van individuele waarnemingen, op basis waarvan de gemiddelden worden berekend die getoetst wordt aan de emissiegrenswaarde, is bij continue metingen aan NH₃ niet groter dan 2 mg/Nm³ bij 6% O₂.

1.2 Stookinstallatie K81, Maatwerkvoorschriften

1.2.1

De afgassen uit de stookinstallatie K81 voldoen aan de volgende emissiegrenswaarde voor NO_x:

52 mg/Nm³ bij 3% O₂.

1.2.2

De afgassen uit de stookinstallatie K81 voldoen aan de volgende emissiegrenswaarde voor CO:

100 mg/Nm³ bij 3% O₂.

1.2.3

Emissiemetingen voor NO_x en CO worden tenminste eenmaal per 12 maanden verricht waarbij:

1. Het uitvoeren van periodieke afzonderlijke metingen geschiedt door een rechtspersoon die voor deze verrichtingen geaccrediteerd is door een accreditatie-instantie.
2. Het bevoegd gezag ten minste twee weken van tevoren op de hoogte wordt gesteld van de datum en het tijdstip waarop een periodieke afzonderlijke meting zal worden uitgevoerd. Indien een afzonderlijke meting geen doorgang vindt, wordt het bevoegd gezag uiterlijk op de datum waarop de meting zou plaatsvinden hiervan op de hoogte gesteld.
3. Een periodieke afzonderlijke meting bestaat uit een serie van ten minste drie deelmetingen van ieder 30 minuten.
4. De waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval voor CO niet groter is dan 10% van de emissiegrenswaarde.

OVERWEGINGEN

1. PROCEDURELE OVERWEGINGEN

1.1. Ambtshalve wijziging omgevingsvergunning

Op basis van artikel 2.30 lid 1 Wabo moet het bevoegd gezag regelmatig bezien of de voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

Op grond van artikel 5.10 lid 1 Bor moet binnen vier jaar na de publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie van de betreffende IPPC-installatie, van de relevante BBT-conclusies getoetst worden of de vergunningvoorschriften voldoen aan deze nieuwe BBT-conclusies. Dit overeenkomstig artikel 13, lid 5 en 7, van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (PbEU L 334, RIE).

In artikel 2.31, lid 1, onder b juncto artikel 2.31 lid 2, onder b van de Wabo is bepaald dat het bevoegd gezag aan een omgevingsvergunning verbonden voorschriften wijzigt als blijkt dat de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, gezien de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu, verder kunnen, of, gezien de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu, verder moeten worden beperkt.

Verder kan het bevoegd gezag de omgevingsvergunning wijzigen op grond van overige aspecten in het belang van de bescherming van het milieu.

In bovenstaande wordt aanleiding gezien een aantal voorschriften van de omgevingsvergunning milieu verleend aan SmurfitKappaParengo (hierna: SKP) in te trekken en te vervangen door maatwerkvoorschriften op basis van het Activiteitenbesluit.

In dit besluit gaat het met name om de actualisatie van de voorschriften met betrekking tot de stookinstallaties K62 en K81 van SKP. In het besluit met nummer W.Z21.100253.01 wordt een actualisatie met betrekking tot BBT-conclusies algemeen, gewijzigde PGS en LAP3 uitgevoerd.

SKP heeft vergunning voor onder andere de volgende activiteiten:

- het terugwinnen van geschikte vezelstof uit oud papier in flotatieontkingsinstallaties;
- het verwerken van hout tot pulp;
- het vervaardigen van papier uit hout- en papierpulp in papiermachines;
- energievoorzieningen bestaande uit een gasturbine-installatie, een wervelbedverbrandingsinstallatie, een stoomturbine en een hulpketel;
- het verbranden van binnen en buiten de inrichting afkomstige geschikte reststromen in de wervelbedverbrandingsinstallatie;
- een waterzuiveringsinstallatie bestaande uit een voorbezinker, biologische zuivering, een nabezinker en een installatie voor slibontwatering;
- productiefaciliterende activiteiten.

In de vergunning verleend op 13 december 2013 zijn luchtemissie-eisen opgenomen voor de K62 (wervelbedverbrandingsinstallatie). In deze stookinstallatie worden schone biomassa, externe ongevaarlijke afvalstoffen en binnen het bedrijf vrijkomende afvalstoffen verbrand, waarbij energie wordt opgewekt.

1.2. Huidige vergunde situatie

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen verleend:

Soort	Vergunningsdatum	Kenmerk	Onderwerp
Revisie (*)	15-9-2009	2006-015337/MPM6605	Productie 500 kton/jaar
Milieuneutraal	12-07-2011	2011- MPM22858	Duurzame verwerking biomassastromen
Ambtshalve wijziging	9-11-2011	2011-MPM23507	Wijzigen één voorschrift
Milieuneutraal	11-7-2012	2012-010249/MPM25252	Inzetten getorreficeerde biomassa
Wijziging	13-12-2013	2013-007003/OLO778141	Wijziging emissie-eisen/uitbreiding Euralcodes
Milieuneutraal	18-06-2014	2014-05-06734	Wijziging voorschrift inzake emissieduur ketelinstallatie 81
Milieuneutraal	14-11-2014	Z14.027736	Diverse wijzigingen
Wijziging	27-03-2015	Z14.035272	Uitbreiden papierproductie
Milieuneutraal	18-12-2015	W.Z15.101042.02	Anaeroob voorzuiveren afvalwater
Milieuneutraal en bouwen	5-3-2019	W.Z18.110357.01	Plaatsing van een natronloogtank voor een waterzuiveringsinstallatie
Ambtshalve wijziging	30-4-2021	W.Z20.102135.01	Actualisatie afvalwaterzuivering i.v.m. legionella
Milieuneutraal	27-7-2021	W.Z21.103624.01	Plaatsen en in gebruik nemen van een tank met opslag Ad Blue

De hierboven genoemde vergunning waar een (*) bij staat, is volgens de Invoeringswet Wabo gelijkgesteld aan een omgevingsvergunning voor onbepaalde tijd.

1.3. Bevoegd gezag en vergunningplicht

Gedeputeerde Staten van Gelderland zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo juncto artikel 3.3 eerste lid van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor). De activiteiten en van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I onderdeel C categorie 1.3.b, 16.3.b, 16.4 onder c., 20.1.a, 27.3, 28.4.a onder 6 en 28.4.e onder 2 van het Bor. Daarnaast betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort.

1.4. Procedure en reactie

De geldende omgevingsvergunningen zijn voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet hierop dient de wijziging eveneens te worden voorbereid met deze uitgebreide voorbereidingsprocedure.

Voor aankondiging

Wij hebben SKP bij brief van 25 februari 2021 de gelegenheid geboden om binnen drie weken reacties naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is door SKP gebruik gemaakt.

SKP heeft bij brief van 18 maart 2021 gereageerd op ons voornemen. SKP heeft vermeld een revisie vergunning aan te willen vragen. Volgens haar ontbreekt daarmee de noodzaak tot ambtshalve wijziging van de omgevingsvergunning. SKP vermeldt alleen een algemeen standpunt te kunnen geven. Volgens SKP ontbreekt de bevoegdheid tot ambtshalve wijziging.

SKP is inderdaad voornemens een revisie vergunning aan te vragen, echter dit is een langdurig en onzeker traject waarop wij niet willen wachten. In het belang van de bescherming van het milieu vinden wij dat met deze ambtshalve wijziging op relatief korte termijn geactualiseerde

voorschriften in werking kunnen treden, wat rechtszekerheid geeft voor bedrijf en belanghebbenden. In onze brief van 25 februari 2021 hebben wij voldoende de bevoegdheid en de aanleiding van de ambtshalve wijziging toegelicht.

SKP heeft een BBT-toets uitgevoerd. Het gaat om de rapportage Actualisatie BBT-toetsen d.d. 2 februari 2021, kenmerk: BG5887WATRP2102020939, hierna te noemen: "de BBT-rapportage".

Toezichtsgeschiedenis

Voorafgaande aan het vaststellen van de ambtshalve wijzigingsbesluiten is contact geweest met de toezichthouder. Hieruit is niet gebleken dat er zaken zijn die met een voorschrift in een ambtshalve wijzigingsvergunning moeten worden vastgelegd.

Ontwerpbeschikking ter inzage

De ontwerpbeschikking heeft ter inzage gelegen van 27 augustus 2021 tot 8 oktober 2021. Naar aanleiding hiervan zijn zienswijzen ontvangen van:

- Belangengroep Bomen en Biodiversiteit Arnhem en Omgeving en Stichting EDSP ECO, d.d. 5 oktober 2021;
- Vereniging Vijf Dorpen in 't Groen, Belangengroep Omwonenden Parenco en de Bomenbond Arnhem en Omgeving, d.d. 7 oktober 2021;
- Stibbe namens SKP, d.d. 7 oktober 2021.

In de bijlage bij dit besluit 'Zienswijzennota' wordt op deze zienswijzen ingegaan.

Wijzigingen ten opzichte van het ontwerp van de omgevingsvergunning

Naar aanleiding van de naar voren gebrachte zienswijzen is de omgevingsvergunning niet gewijzigd ten opzichte van het ontwerpbesluit qua voorschriften. Wel is de considerans op een aantal punten uitgebreid.

1.5. Activiteitenbesluit milieubeheer

Door de inwerkingtreding van de 4e tranche van het Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna ook: AB) vallen per 1 januari 2016 de eisen met betrekking tot geur en lucht voor een groot deel onder het Activiteitenbesluit milieubeheer. Vanaf die datum is de NeR (Nederlandse emissierichtlijn lucht) opgenomen in het Activiteitenbesluit. Luchtemissies voor inrichtingen worden daardoor in beginsel gereguleerd door de algemene regels in hoofdstuk 2 van het Activiteitenbesluit.

De activiteiten met betrekking tot grote stookinstallaties en afval(mee)verbrandingsinstallaties zijn geregeld in hoofdstuk 5 van het AB. De activiteiten met betrekking tot kleine en middelgrote stookinstallaties zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het AB.

Voorschriften

Voor inrichtingen waartoe een IPPC-installatie behoort, kan het bevoegd gezag op grond van artikel 2.22, vijfde lid van de Wabo, afwijken van voorschriften van het Activiteitenbesluit, voor zover met de voorschriften uit het Activiteitenbesluit niet wordt voldaan aan de beste beschikbare technieken. Daartoe hebben wij voorschriften opgenomen voor de stookinstallatie K62.

Maatwerkvoorschriften

Het bevoegd gezag kan voor bepaalde in het Activiteitenbesluit genoemde activiteiten aanvullende maatwerkvoorschriften stellen voor zover die mogelijkheid in het Activiteitenbesluit is aangegeven.

Voor stookinstallaties kunnen op basis van art 3.7 lid 8 van het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften worden opgesteld.

Dit heeft ertoe geleid dat wij bij de stookinstallatie K81 maatwerkvoorschriften hebben gesteld. Dit hebben wij in het hoofdstuk Stookinstallaties nader aangegeven. De

maatwerkvoorschriften zijn op grond van artikel 8.42, zesde lid, van de Wet milieubeheer afgestemd op de vergunningvoorschriften.

1.6. Zaken die buiten de scope van deze actualisatie vallen

Deze actualisatie is specifiek gericht op de onder 1.1 genoemde onderdelen. Hoewel de wet het wellicht toelaat dat bij een ambtshalve actualisatie een integrale herbeoordeling van alle emissies plaatsvindt, wordt omwille van de uitvoerbaarheid bij deze actualisatie een aantal zaken buiten beschouwing worden gelaten. Dit betekent ook dat niet ingegaan wordt op de (schadelijke effecten van bijvoorbeeld de) uitstoot van stikstofverbindingen, zware metalen, fijnstof, etc. Er is voor gekozen om nu op een aantal concrete zaken te actualiseren. Op zich staat de aanvaardbaarheid van alle emissies van SKP ook niet ter discussie omdat de bestaande emissies en effecten al beoordeeld zijn in de huidige vergunde situatie. Ook de vergunning op basis van de Wet natuurbescherming staat nu niet ter discussie. Dat betekent bijvoorbeeld ook dat in deze procedure geen aandacht besteed wordt aan de stikstofbelasting naar de omgeving.

De aspecten geur en geluid en trillingen hoeven niet geactualiseerd te worden, want op dit vlak is geen nieuwe regelgeving in werking getreden, die dit noodzakelijk zou maken. De lozing van afvalwater op de Nederrijn is met name geregeld in de Watervergunning verleend door Rijkswaterstaat. Ten aanzien van de vergunning op basis van de Grondwaterwet wordt opgemerkt dat met het ontwerpbesluit van 26 augustus 2021 (nummer 2021-011199) de grondwatervergunning van 1987 gewijzigd is.

2. INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN

2.1. Toetsingskader actualisering in het kader bescherming van het milieu

Overeenkomstig artikel 2.31, eerste lid van de Wabo, moet en overeenkomstig artikel 2.31, tweede lid van de Wabo, kan het bevoegd gezag (voorschriften die aan) een omgevingsvergunning (zijn verbonden) wijzigen.

De omstandigheden waaronder dit moet of kan gebeuren zijn eveneens vermeld in deze artikelen.

In dit geval kan er sprake zijn van een omstandigheid als bedoeld in de Wabo artikel 2.31 lid 1 en lid 2 en de Wabo artikel 2.31a lid 1. Artikel 2.31a lid 1 geeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om, ter bescherming van het milieu, andere technieken voor te schrijven dan in de aanvraag zijn opgenomen en daarmee de grondslag van de aanvraag te verlaten.

Overeenkomstig artikel 5.10 lid 3 van het Bor geeft het bevoegd gezag eveneens uitvoering aan de actualisatie in verband met de bepalingen in dit artikel.

Op grond van artikel 2.31.a lid 2 is de vergunninghouder verplicht desgevraagd gegevens aan het bevoegd gezag te overleggen die nodig zijn voor de beoordeling of alle relevante BBT-maatregelen worden toegepast.

Volgens artikel 2.30 Wabo moeten wij bezien of de milieuvoorschriften die aan die omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Hieronder is tevens begrepen de verbetering van het milieu. Met het oog op het gestelde hierboven en hieronder achten wij het noodzakelijk de eerder verleende omgevingsvergunning te wijzigen.

Hierbij moeten wij in ieder geval:

- de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder a, van de Wabo betrekken;
- rekening houden met de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder b, van de Wabo;
- de aspecten genoemd in artikel 2.14, eerste lid, onder c, van de Wabo in acht nemen.

Het beoordelingskader bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor een inrichting is geregeld in artikel 2.14 van de Wabo. Dit beoordelingskader geldt ook voor het ambtshalve wijzigen van een vergunning. De essentie van artikel 2.14 Wabo is dat vergunningverlening gericht is op het belang van de bescherming van het milieu, waarbij onder 'bescherming' mede kan worden verstaan de '*verbetering van het milieu*'. Een vergunning kan slechts in het belang van deze bescherming van het milieu worden geweigerd, maar moet worden verleend als door het stellen van voorschriften en beperkingen kan worden gewaarborgd dat de nadelige gevolgen voor het milieu voldoende kunnen worden voorkomen of beperkt.

2.2. Toetsingskader actualisering in verband met de publicatie van BBT-conclusies

2.2.1. Algemeen

Vanaf 1 januari 2013 geldt een actualisatieplicht voor IPPC-installaties (Artikel 5.10 eerste lid van het Bor). De plicht houdt in dat binnen vier jaar na de publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie van, voor de hoofdactiviteit van de betreffende IPPC-installatie, relevante BBT-conclusies:

- a. toetst het bevoegd gezag of de vergunningvoorschriften voldoen aan deze nieuwe BBT-conclusies, aan overige relevante BBT-conclusies en aan bij ministeriële regeling aangewezen informatiedocumenten over beste beschikbare technieken, die sinds het verlenen van de vergunning of de laatste toetsing zijn vastgesteld of herzien,
- b. actualiseert het bevoegd gezag, indien noodzakelijk, de vergunningvoorschriften, en
- c. controleert het bevoegd gezag dat de inrichting na actualisatie van de vergunningvoorschriften aan die voorschriften voldoet.

BBT-conclusies is een document met de conclusies over BBT, vastgesteld overeenkomstig artikel 13, vijfde en zevende lid van de Richtlijn industriële emissies (Rie). Het vijfde lid verwijst naar BBT-conclusies vastgesteld na 6 januari 2011 onder het regime van de Rie. Het zevende lid verwijst naar de bestaande BREF's. Het hoofdstuk uit deze BREF's waarin de BBT-maatregelen (BAT hoofdstuk) zijn opgenomen, geldt als BBT-conclusies, totdat nieuwe BBT-conclusies zijn vastgesteld.

De actualisatieplicht start dus op het moment dat de BBT-conclusies voor de hoofdactiviteit zijn gepubliceerd. Daarom zal bij IPPC-installaties waarin meerdere activiteiten uit bijlage I van de Richtlijn industriële emissies (hierna: RIE) worden uitgeoefend, bepaald moet worden welke activiteit voor de betreffende IPPC-installatie zal worden aangemerkt als de hoofdactiviteit.

2.2.2. RIE-categorieën

Binnen deze inrichting vinden meerdere activiteiten uit bijlage I van de RIE plaats. Daarom is in overleg met de vergunninghouder van de inrichting nagegaan welke BBT-conclusies relevant zijn voor de hoofdactiviteit en welke BBT-conclusies daarmee het startpunt zullen worden van de (verplichte) vergunning actualisatie. Dit betekent dat na publicatie van deze BBT-conclusies in het publicatieblad van de Europese Unie de actualisatieplicht zal beginnen.

De hoofdactiviteit is categorie 6.1 uit bijlage I van de RIE:

De fabricage, in industriële installaties van:

- a) papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;
- b) papier of karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 t per dag;

Er moet worden voldaan aan de BBT-conclusies voor deze hoofdactiviteit en aan andere relevante BBT-conclusies.

Andere activiteiten uit bijlage I van de RIE die bij SKP uitgevoerd worden zijn:

Categorie 1.1

Het stoken in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer;

Categorie 5.2

De verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen in afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallaties voor: a) ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur;

Categorie 5.3a)

De verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag door middel van een of meer van de volgende activiteiten, met uitzondering van de activiteiten bedoeld in Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater:

III voorbehandeling van afval voor verbranding of meeverbranding;

Op grond van artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht (hierna: Mor) moet voor het bepalen van BBT binnen de inrichting aanvullend een toetsing plaatsvinden aan relevante aangewezen informatiedocumenten over BBT.

Uit jurisprudentie met betrekking tot het bepalen van BBT bij het toetsen aan BBT-conclusies bij vergunningverlening is gebleken dat het bevoegd gezag bij het toetsen aan BBT-conclusies de actualiteit hiervan moet nagaan voor wat betreft de ontwikkelingen van BBT die sinds het vaststellen van de BBT-conclusies hebben plaatsgevonden. Bronnen voor ontwikkelingen ten aanzien van BBT zijn onder andere de concepten van herziene BREF's.

De Richtlijn industriële emissies vereist dat bedrijven met IPPC-installaties een vergunning moeten hebben die qua milieugevolgen integraal is afgewogen. Deze integrale vergunning moet voldoen aan de beste beschikbare technieken.

Voor IPPC-installaties staan de beste beschikbare technieken in BBT-conclusies. Deze BBT-conclusies worden op Europees niveau vastgesteld. Daarnaast biedt het RIE, en de implementatie daarvan in het Activiteitenbesluit, de mogelijkheid in bepaalde gevallen een BBT-afweging te maken, op basis waarvan wij aanvullende of van het Activiteitenbesluit afwijkende voorschriften kunnen stellen.

2.2.3. Typen BBT-conclusies:

1. BBT-conclusies met een milieuprestatieniveau in de vorm van een emissieniveau. Deze zijn in de BBT-conclusies te herkennen aan de Engelse term Associated Emission Level (BAT-AEL), in het Nederlands BBT-GEN (geassocieerd emissieniveau).
2. BBT-conclusies zonder een emissieniveau. Voorbeelden daarvan zijn grondstofverbruik of energieverbruik. Maar het kunnen ook maatregelen zijn zoals het monitoren en het toepassen van een milieuzorgsysteem.

Het bevoegd gezag dient voor een concrete inrichting in beginsel emissiegrenswaarden vast te stellen die waarborgen dat de emissies onder normale bedrijfsomstandigheden *niet hoger* zijn dan deze met BBT geassocieerde emissieniveaus. Hierbij dienen de BBT-conclusies dus als informatiedocument voor het bevoegd gezag: het blijft de verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan om de toepasselijke emissiegrenswaarde te stellen voor het concrete geval.

Het voorgaande komt erop neer dat BBT het referentiepunt zijn voor het stellen van emissiegrenswaarden. Op basis van dat referentiepunt dient het bevoegd gezag een beslissing te nemen over het met de BBT geassocieerde emissieniveau. Dit betekent overigens niet dat per definitie moet worden gekozen voor de laagste emissiegrenswaarde die uit een BBT-informatiedocument of BBT-conclusie (in geval van een IPPC-installatie) volgt. Andere factoren kunnen maken dat dit niet mogelijk is.

2.2.4. Toetsen aan BBT conclusies met een emissieniveau (BAT AEL)

De emissies van een installatie in normale bedrijfsomstandigheden zijn niet hoger dan de emissieniveaus in de BBT-conclusies. Dit volgt uit artikel 5.5 lid 6 van het Bor.

De BAT-AEL bestaat uit een range die aangeeft wat het met BBT geassocieerde emissieniveau is op brancheniveau. Het is de taak van bevoegd gezag de BBT-conclusie te vertalen naar een emissiegrenswaarde in de vergunning. Daarbij moet beoordeeld worden wat BBT is voor een specifiek bedrijf.

In Staatsblad 2019, 170, waarmee het Activiteitenbesluit aangepast wordt aan het Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1442 tot vaststelling van BBT-conclusies voor grote stookinstallaties, opgenomen hoe met deze nieuwe BBT-conclusies omgegaan moet worden. Op pagina 9 is bijvoorbeeld het volgende te lezen: 'de algemene regels zijn daarmee afdoende voor het grootste deel van de installaties, zodat de bestuurlijke lasten voor de implementatie door aanpassen van vergunningen beperkt blijven. Maatwerk is alleen gereserveerd voor de uitzonderingen. Het gaat dan om installaties die technisch afwijken, bijvoorbeeld door een ander ontwerp, andere technieken of afwijkende brandstoffen. Maatwerk is niet bedoeld voor het opnieuw maken van de BBT-afweging. Die is al gemaakt bij het vaststellen van de BBT-conclusies.'

Bij een aanvraag om een omgevingsvergunning moeten bedrijven aantonen dat ze alle preventieve maatregelen nemen. Hierbij moeten ze in ieder geval BBT toepassen. De BAT-AEL range geeft aan wat BBT is op brancheniveau. Deze BAT-AEL range is gebaseerd op gegevens van bestaande referentie-installaties. Er zijn dus installaties die met BBT-maatregelen een emissie-eis aan de onderkant van de BAT-AEL range halen.

In Staatsblad 2012, 522, staat (onder 1. Besluit implementatie Richtlijn industriële emissies samengevat) genoemd dat het bevoegd gezag de verplichting houdt zo nodig met vergunningvoorschriften de geldende algemene regels voor specifieke installaties aan te scherpen. Dat kan nodig zijn om de toepassing van de beste beschikbare technieken in specifieke gevallen waarborgen. Ook wordt in Staatsblad 2012, 522 aangegeven dat bestaande vergunningvoorschriften met strengere eisen dan in het Activiteitenbesluit van kracht blijven. Hieruit kan opgemaakt worden dat van de emissiewaarden zoals opgenomen in de algemene regels mag worden afgeweken om in specifieke gevallen strengere eisen te stellen. Was het immers de bedoeling van de wetgever om, tegen de regels van de RIE in, alle emissie-eisen voor alle bedrijven gelijk te trekken zonder afweging per geval, zou dit ook niet op deze manier geregeld zijn.

Er moet worden voldaan aan de BBT-conclusies voor de hoofactiviteit en aan andere relevante BBT-conclusies. BBT-conclusies vormen de referentie voor toetsing en vaststelling van vergunningsvoorwaarden en actualisatie van vergunningvoorschriften.

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu, waaronder tevens verstaan moet worden verbetering van het milieu, moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron- te beperken en ongedaan te maken.

Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij het actualiseren van de omgevingsvergunningen milieu moet rekening worden gehouden met de BBT-conclusies. De Europese Commissie stelt de BBT-conclusies op en maakt deze bekend in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Met betrekking tot de bepaling van BBT, zijn de aspecten betrokken als genoemd in artikel 5.4 derde lid van het Bor.

2.2.5. BBT-conclusies

Bij het bepalen van de BBT zijn de volgende BBT-conclusies van toepassing:

- BBT-conclusies Afvalverbranding (gepubliceerd 3-12-2019)
- BBT-conclusies Afvalbehandeling (gepubliceerd 17-08-2018)
- REF monitoring (gepubliceerd 2018)
- BBT-conclusies Papier en Pulp (gepubliceerd 30-9-2014)
- BREF Energie efficiëntie (gepubliceerd 2009)
- REF economics and cross-media effects (gepubliceerd in 2006).

SKP heeft een BBT-toets opgesteld: BG5887WATRP2102020939, Definitief/01, 2 februari 2021. Hierin is per BBT-conclusie en per informatiedocument vermeld of en in hoeverre SKP voldoet aan de afzonderlijke maatregelen, zoals omschreven in deze documenten.

SKP heeft vermeld over de BBT-conclusies Afvalbehandeling, dat de BBT-conclusies Papier en pulp meer op het onderdeel afvalbeheer zijn toegesneden, relevant en van toepassing zijn dan de BBT-conclusies Afvalbehandeling. Daar zijn wij mee akkoord. De BBT-conclusies Afvalbehandeling laten wij dan ook verder buiten beschouwing.

In het volgende hoofdstuk worden de BBT-conclusies specifiek toegepast op de bij SKP aanwezige stookinstallaties K62 en K81.

3. STOOKINSTALLATIES

3.1. Toetsingskader

3.1.1. Algemeen

Voor wat betreft stookinstallaties wordt het volgende onderscheid gemaakt:

- "grote stookinstallatie": stookinstallatie met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer;
- "middelgrote stookinstallatie": stookinstallatie met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 5 MW tot 50 MW.

In het Activiteitenbesluit, paragraaf 5.1.1 en 5.1.2, zijn direct werkende eisen gesteld aan grote stookinstallaties en aan afval(mee)verbrandingsinstallaties. Middelgrote en kleine stookinstallaties vallen meestal onder het Activiteitenbesluit, paragraaf 3.2.1.

Op grond van artikel 2.22, vijfde lid van de Wabo dient het bevoegd gezag zo nodig in afwijking van het Activiteitenbesluit bij IPPC-installaties strengere voorschriften aan de vergunning te verbinden. Dit kan nodig zijn om de toepassing van beste beschikbare technieken in specifieke gevallen te waarborgen, bijvoorbeeld uit het oogpunt van beter presterende nieuwe installaties. De beste beschikbare technieken die in de praktijk worden toegepast en de emissiereducties die daarmee worden gehaald zijn immers bepalend voor de hoogte van de emissiegrenswaarde.

Op grond van artikel 3.7 lid 8 van het Activiteitenbesluit is het mogelijk om in het belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift eisen stellen aan de emissies van een stookinstallatie.

Bij het stellen dan wel opnemen van (maatwerk)voorschriften hebben wij in ieder geval betrokken: de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, dan wel zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen.

3.2. Stookinstallatie K62

3.2.1. Algemeen

Bij SKP is de stookinstallatie K62 sinds 2004 in gebruik en heeft een vermogen van 48 MW_{th}. Qua vermogen zou de stookinstallatie vallen onder hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit. Echter vanwege het (mede) verbranden van afval valt deze stookinstallatie onder paragraaf 5.1.2 van het Activiteitenbesluit. In deze installatie (wervelbedoven voorzien van SNCR = Selectieve Non-Katalytische Reductie, hierna: SNCR) wordt een mengsel van 'schone' biomassa en niet-gevaarlijk afval verbrand ten behoeve van energieopwekking. Deze installatie wordt, mede gezien de toegepaste nageschakelde techniek, gezien als BBT.

Per vergunning verleend op 13 december 2013, is vergunning verleend voor wijzigen van het gebruik van de stookinstallatie K62. Hierbij is de toen aangevraagde brandstofmix, bestaande uit 95% 'schone' biomassa en 5% niet-gevaarlijk afval vergund. Op basis daarvan zijn toen ook de eisen afgestemd.

De stookinstallatie K62 is toen een "afvalmeeverbrandingsinstallatie" geworden, omdat ten behoeve van energieopwekking een mengsel van 'schone' biomassa en niet-gevaarlijk afval wordt verbrand. Deze stookinstallatie moet daarom worden getoetst aan de BBT-conclusies Afvalverbranding.

Daarnaast is ook gebruik gemaakt van het referentiedocument BBT-conclusies Papier en pulp ter bepaling van BBT. Emissie-eisen staan daarmee deels in het Activiteitenbesluit in paragraaf 5.1.2 "Afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie". In artikel 5.20 Activiteitenbesluit staan de emissie-eisen voor afvalmeeverbrandingsinstallaties. De emissiegrenswaarden zijn geen vaste waarden, maar worden berekend aan de hand van de formule uit artikel 5.23 Activiteitenbesluit, de zogenoemde "mengregel". In de mengregel worden de emissiegrenswaarden vastgesteld en deze bestaat uit een afvaldeel en een procesdeel¹. Omwille van de duidelijkheid hebben wij deze verhouding aangenomen bij het vaststellen van emissiegrenswaarden. Daarmee worden deze emissiegrenswaarden vastgelegd.

Op basis van de huidige meetgegevens hebben wij voor de stookinstallatie K62 in deze beschikking gewijzigde emissiegrenswaarden ten opzichte van de vergunning van 13 december 2013 opgenomen. Hieronder wordt nader ingegaan op de parameters stikstofoxide en ammoniak. Voor wat betreft overige parameters is grotendeels aangesloten bij de normen zoals die in het Besluit Activiteiten Leefomgeving (hierna: BAL) zijn opgenomen.

3.2.2. Stikstofoxide (NO_x)

De eis voor NO_x wordt met deze vergunning aanzienlijk aangescherpt. Om deze norm te kunnen halen is optimalisatie van de installatie nodig. Dit kan worden gedaan door gebruik van een deNox-installatie met behulp van toevoeging van NH₃. Een deNox-installatie wordt ook wel SNCR genoemd en wordt door SKP al toegepast. Om de afstelling goed te kunnen

---

¹ Mengregel

De mengregel uit artikel 5.23 van het Activiteitenbesluit is een formule die luidt als volgt:

$$(V_{\text{afval}} \times C_{\text{afval}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}) / (V_{\text{afval}} + V_{\text{proces}}) = C$$

C is hierin de emissiegrenswaarde.

Concentratie-eis van het afvaldeel, C afval

In artikel 5.23 van het Activiteitenbesluit wordt voor de concentratie-eis van het afvaldeel (dus C afval) verwezen naar artikel 5.19 van het Activiteitenbesluit.

Concentratie-eis van het procesdeel, C proces

De concentratie-eis voor het procesdeel moeten wij zelf vaststellen: C proces.

Dit is de emissiegrenswaarde die voor de betreffende stof zou gelden op grond van het Activiteitenbesluit (paragraaf 5.1.1 of paragraaf 3.2.1) wanneer andere brandstoffen dan afvalstoffen worden verstoofd of bij het ontbreken van zodanige regelgeving wordt de in de omgevingsvergunning vermelde emissiegrenswaarde gebruikt.

optimaliseren is tijd nodig. Aangesloten is bij de implementatietermijn van de BBT-conclusies Afvalverbranding (3 december 2023).

Afvaldeel:

De concentratie-eis voor NO_x voor het afvaldeel is vastgesteld op 100 mg/Nm³ bij 11% O₂, welke de daggemiddelde emissiegrenswaarde wordt bij afvalverbranding (zie Nederlandse implementatie BBT Conclusies Afvalverbranding in het BAL).

Procesdeel:

Voor wat betreft de concentratie-eis voor NO_x voor het procesdeel is deze vastgesteld op 100 mg/Nm³ bij 6% O₂, welke de daggemiddelde emissieniveau is aangegeven in de BREF papier en pulp voor verbranding van biomassa met toepassing van een SNCR. Zie hiervoor tabel 2.15, pagina 97 Best Available Techniques (BAT) Reference Document for the Production of Pulp, Paper and Board, zoals hieronder weergegeven.

Table 2.15: Achieved emission levels of NO_x from auxiliary boilers for different fuels and control measures applied

Fuel	Daily average		Yearly average		Emission control techniques applied
	mg/Nm ³	mg/MJ	mg/Nm ³	mg/MJ	
Gas	60 – 150	40	60 – 120	30	Low-NO _x burner or DLN technique
0.05 % S fuel oil	200	50	150	40	Low N fuel, low-NO _x burner, SNCR
1.5 % S fuel oil	240	60	200	50	Low-NO _x burner, SNCR
Biomass	100	45	80	40	SNCR
Biomass	75 – 470	No data	190 – 290	80 – 95	Without SNCR (3 boilers)
Mixed fuels (e.g. bark, coal, fuel oil, sludge, gas)	130 – 330	No data	150 – 300	No data	Fluidised bed boilers
0.5 % S coal	125	50	100	40	SNCR
1.5 % S coal	75	30	60	25	SCR

Source: Based on AF file data. AF file data refer to data from the monitoring of new boilers during acceptance tests and from existing boilers for environmental reporting; data from filled-in questionnaires (2008) [229, Stubenvoll et al. 2007] are complemented for gas. Data from Austrian UBA on mixed fuel boilers.

De reductie van NO_x als gevolg van de aanscherping van de eis bedraagt procentueel 54,6%. De totale NO_x-reductie bij de K62 op jaarbasis bedraagt bij vergelijkbaar gebruik dus ook 54,6%. Bij het jaar 2020 als voorbeeld, waarbij de K62 109 ton NO_x heeft uitgestoten, zal in de nieuwe situatie dan 49,4 ton NO_x worden uitgestoten.

3.2.3. Ammoniak (NH₃)

Aan de revisievergunning van 15 september 2009 was een emissie-eis voor ammoniak verbonden, die abusievelijk in de vergunning van 13 december 2013 niet is overgenomen. In het Activiteitenbesluit is geen norm voor ammoniakemissie opgenomen voor een afvalmeeverbrandingsinstallatie. De reden om nu wel weer een norm op te nemen voor NH₃ is omdat wij daar een meerwaarde in zien. Daarmee heeft met het opnieuw opnemen herstel plaatsgevonden van een omissie.

De norm in de vergunning uit 2009 bedroeg 5 mg/Nm³ als daggemiddelde emissiegrenswaarde bij 11% O₂. Deze norm komt overeen met een eis van 7,5 mg/Nm³ bij 6% O₂.

Daarom nemen wij tot aan de implementatietermijn van de BBT-conclusies Afvalverbranding (3 december 2023) een norm op voor ammoniakemissie van 10 mg/Nm³ bij 6% O₂. Deze

norm ligt aan de bovenzijde van de emissierange. Na afloop van het overgangsrecht bij de implementatie van de BBT-conclusies Afvalverbranding (dus vanaf 3 december 2023) dient de ammoniakemissie te voldoen aan een daggemiddelde concentratie-eis van 5 mg/Nm³ bij 6% O₂. Deze norm valt binnen het aangegeven emissieniveau (1 – 10 mg/m₀³ bij 6% O₂) in de BREF Papier en Pulp vanwege "ammoniakslip", welke overeenkomt met BBT-GEN uit de BBT-conclusies Afvalverbranding (2 – 10 mg/Nm³ bij 11% O₂, BBT 29). Daarmee wordt deze norm aanvaardbaar geacht.

Met "ammoniakslip" wordt bedoeld dat wanneer ammonia gedoseerd wordt, die als reagens functioneert om NO_x te reduceren en om te zetten in stikstof en water, deze bij een overmaat door de installatie kan "slippen". Door de gestelde emissiegrenswaarde aan NH₃ wordt dit gereguleerd.

De meting van de emissie aan ammoniak, waaronder ook begrepen wordt de berekening, registratie en rapportage van de meting, moet voldoen aan de Activiteitenregeling die geldt voor de afval(mee)verbrandingsinstallaties.

3.2.4. Overige stoffen

Ten aanzien van de overige stoffen hebben wij onze afwegingen voor de normering van die stoffen in onderstaande tabel 'Emissiegrenswaarden afvaldeel, procesdeel, mengregel en BBT-afweging' opgenomen. Hierin hebben wij voor de volledigheid ook de normen voor NO_x en NH₃ opgenomen, zoals die gelden vanaf 3 december 2023.

Om in dit besluit inzicht te geven in wat er tot nu toe vergund is hebben wij ter vergelijking daaronder de tabel opgenomen die in de vergunning van 2013 opgenomen was. Daaruit is af te leiden dat een aantal parameters de eisen hetzelfde zijn gebleven (en ook in het BAL opgenomen) zoals voor som van cadmium en thallium, som van zware metalen. Voor andere parameters (NO_x, stof, waterstoffluoride) zijn strengere eisen opgenomen.

Tabel. Emissiegrenswaarden afvaldeel, procesdeel, mengregel en BBT-afweging

Component	basis EGW BAL afval	omgerekende basis afval	basis proces biomassa	mengregel (5%/95%)	BBT-afweging: EGW
	(mg/Nm ³ bij 11% O ₂)	(mg/Nm ³ bij 6% O ₂)	(mg/Nm ³ bij 6% O ₂)		
NO _x	100	150	100	103	103²
NH ₃	5	7,5	5	5,1	5³
SO ₂	30	45	60	59	20
Stof	3	4,5	5,0	5,0	4,5
C _x H _y als C	6	9	20	19	9
CO	30	45	100	97	45
HCl	6	9	15	15	8
HF	0,5	0,75	1,0	1,0	0,5
Hg	0,01	0,015	0,005	0,006	0,01
Som van Cd en Tl	0,02	0,03	0,015*	0,015*	0,015*
Som zware metalen	0,15	0,225	0,15*	0,15*	0,15*
Dioxinen (ng TEQ)	0,03	0,045	0,1*	0,1*	0,045

² Geldend vanaf 3 december 2023.

³ Geldend vanaf 3 december 2023.

* artikel 4.75 BAL

Opgemerkt wordt dat deze berekening anders wordt bij een andere verhouding van afval en 'schone' biomassa. Vanwege de handhaafbaarheid is er voor gekozen om bovengenoemde waarden vast te leggen in een voorschrift.

Op basis van de Activiteitenregeling moeten de parameters: SO₂, totaal organische koolstof (hierboven: C_xH_y als C), CO, totaal stof (hierboven: stof) en NO_x continu worden gemeten.

Ter vergelijking is hieronder de tabel opgenomen zoals in de vergunning van 2013 was opgenomen:

Component	Emissie eis (in mg/nm ³ bij 6% vol% O ₂)
Stikstofoxiden (NO _x)	227
Zwaveloxiden (SO ₂)	60
Stof	8
C _x H _y als C	15
Koolmonoxide (CO)	45
Zoutzuur (HCL)	29
Waterstoffluoride (HF)	10
Kwik (Hg)	0,4
Som van cadmium en thallium	0,015
Som van zware metalen	0,15
Som van dioxines en furanen	0,1 ng TEQ/Nm ³

3.3. Stookinstallatie K81

3.3.1. Algemeen

De stookinstallatie K81 betreft een hulpketel op aardgas met een omvang van 30 MW_{th}. Daarmee valt deze ketel onder het Activiteitenbesluit paragraaf 3.2.1 (Kleine en middelgrote stookinstallaties waarin een standaard brandstof wordt gestookt). Tot 2013 gold hiervoor het Bems (Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer) dat nu opgenomen is in het Activiteitenbesluit milieubeheer.

We hebben beoordeeld dat de stookinstallatie K81 voldoet aan BBT.

3.3.2. Maatwerkvoorschriften

Hieronder volgt een beschrijving van de activiteiten en de milieuaspecten waarvoor maatwerkvoorschriften zijn gesteld, met daarbij aangegeven de reden waarom het nodig is om maatwerkvoorschriften te stellen. Wij hebben in deze beschikking maatwerkvoorschriften gesteld voor een tweetal parameters.

Wij stellen maatwerkvoorschriften aan concentraties van stoffen (luchtemissies) en voor het verrichten van luchtemissiemetingen. Het gaat in zijn geheel om drie maatwerkvoorschriften: nummers 1.2.1 tot en met 1.2.3 in deze beschikking.

Dit doen wij gelet op artikel 8.42 van de Wet milieubeheer en artikel 3.7 lid 8 van het Activiteitenbesluit. Dit laatste artikel vermeldt:

"Onverminderd de emissie-eisen in deze paragraaf kan het bevoegd gezag in het belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift eisen stellen aan de emissies van een stookinstallatie."

NO_x

Op grond van tabel 3.10 uit het Activiteitenbesluit is een rechtstreekse norm geldig van 70 mg/Nm³ voor NO_x. Omdat SKP kan voldoen aan een strengere norm dan 70 mg/Nm³, vinden wij het opportuun om een strengere norm, in het belang van de bescherming van het milieu, op te nemen.

Gelet op verrichte emissiemetingen in de afgelopen jaren (2018 t/m 2020) kan SKP voldoen aan de norm van 52 mg/Nm³ bij 3% O₂. Daarom nemen wij deze norm van 52 mg/Nm³ bij 3% O₂ als maatwerkvoorschrift op.

CO

In de omgevingsvergunning van 15 september 2009 is in voorschrift 2.1.1 onder andere een norm voor de emissie van CO opgenomen (100 mg/Nm³ bij 3% O₂). Dit voorschrift is, door inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit voor dit aspect, van rechtswege komen te vervallen. Voor CO wordt daarom een maatwerkvoorschrift gesteld, gelijk aan het eerder opgenomen voorschrift: 100 mg/Nm³ bij 3% O₂. Gelet op de metingen die in de afgelopen jaren zijn verricht, vinden wij dit een haalbare norm voor SKP.

Emissiemetingen NO_x en CO

Op basis van artikel 3.10j Activiteitenbesluit moeten metingen plaatsvinden van de volgende stoffen: stikstofoxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO₂), totaal stof en onverbrande koolwaterstoffen (C_xH_y, uitgedrukt in C). Zwaveldioxide (SO₂) is in bepaalde situaties uitgezonderd.

Als maatwerkvoorschrift hebben wij in voorschrift 1.2.3 opgenomen dat emissiemetingen voor stookinstallatie K81 moeten worden uitgevoerd voor NO_x en CO tenminste eenmaal per 12 maanden. Dit ook in afwijking van artikel 3.7b vijfde lid van de Activiteitenregeling.

Omdat SKP nu al tweemaal per jaar emissiemetingen verricht bij de K81 op NO_x en CO, betekent dit voorschrift geen verzwaring voor SKP.

4. CONCLUSIE

Wij zijn van oordeel dat de genoemde gegevens, tezamen met de aanvullende informatie waar wij over beschikken, voldoende informatie bevatten voor een goede beoordeling ten behoeve van het actualiseren van de vergunningvoorschriften voor de stookinstallaties K62 en K81.

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan BBT.

BIJLAGE BEGRIPPENLIJST

Voor de begrippen die niet in deze lijst zijn opgenomen refereren wij naar de definities zoals die zijn opgenomen in de geldende wet- en regelgeving (zoals het Activiteitenbesluit, de Activiteitenregeling, het Besluit omgevingsrecht, het Besluit externe veiligheid inrichtingen etc.) zoals te vinden op wetten.nl.

Begrip	Definitie
Considerans	
AB	Activiteitenbesluit milieubeheer
BAL	Besluit activiteiten leefomgeving
BBT	Best Beschikbare techniek genoemd in een BBT document
BBT-GEN	Aan de BBT geassocieerde emissieniveau
BKL	Besluit kwaliteitseisen leefomgeving
BREF	BAT Reference document. Een in Europees verband vastgesteld document waarin de BBT worden beschreven die specifiek zijn voor een bepaalde branche of activiteit.
EGW	Emissiegrenswaarde
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control
ISO 14001	Milieumanagementsystemen - Eisen met richtlijnen voor gebruik, 2015
MJV	Milieujaarverslag
Lucht	
Afgas	Gasvormige drager van de emissie.
ETS	CO ₂ -emissiehandelssysteem
Goederen	Producten als genoemd in bijlage 7 van de NeR. Bijlage 7 van de NeR geeft de klassenindeling van de meest voorkomende stortgoederen. Deze lijst moet overigens niet als limitatief worden gezien, doch kan aanvullingen of wijzigingen ondergaan.
m ³ _o of Nm ³	Gashoeveelheid [m ³] bij 273,15 K, bij 101,3 kPa, betrokken op droog gas.
NSL	Nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit
Puntbron	Een gefixeerd punt van gekanaliseerde - en daarmee in principe kwantificeerbare emissies.
RIE	Richtlijn Industriële Emissies
SNCR	Selective Non-Catalytic Reduction of in het Nederlands: Selectieve Non-Katalytische Reductie

BIJLAGE ZIENSWIJZENNOTA

Onderwerp	:	samenvatting en reactie op ontvangen zienswijzen
Inzake	:	ontwerpbesluit aan Smurfit Kappa Parenco B.V. (hierna: SKP) met betrekking tot ambtshalve wijziging stookinstallaties
Locatie	:	Veerweg 1 te Renkum
Zaaknummer ODRN	:	W.Z21.105563.01

Ingekomen zienswijzen.

In reactie op de terinzagelegging van het ontwerpbesluit en de daarop betrekking hebbende stukken zijn zienswijzen ontvangen van:

- Belangengroep Bomen en Biodiversiteit Arnhem en Omgeving en Stichting EDSP ECO, d.d. 5 oktober 2021;
- Vereniging Vijf Dorpen in 't Groen, Belangengroep Omwonenden Parenco en de Bomenbond Arnhem en Omgeving, d.d. 7 oktober 2021;
- Stibbe namens SKP, d.d. 7 oktober 2021.

Naar aanleiding van deze zienswijzen is de aanvrager in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren. Hierop hebben wij geen reactie ontvangen.

Samenvatting en reactie zienswijze reclamant A, deze richten zich tegen alle drie ontwerpbesluiten van SKP

Belangengroep Bomen en Biodiversiteit Arnhem en Omgeving en Stichting EDSP ECO

A1 Waarom is maar een beperkt deel van de vergunningen geactualiseerd

De milieu-, natuur- en omgevingsvergunningen van Smurfit Kappa Parenco B.V. zijn sterk verouderd. Haar vergunning voor het jaarlijks onttrekken van 5,7 miljard liter grondwater volgens de Waterwet stamt uit 1987 en is eveneens sterk verouderd. Dit maakt de actualisatie van de natuurvergunning van Smurfit Kappa Parenco B.V. noodzakelijk. De besluiten om alleen de omgevingsvergunningen van Smurfit Kappa Parenco B.V. een beetje te actualiseren en slechts voor een zeer beperkt deel de uitstoot van gassen te verminderen zijn ons inziens in strijd met een goede en zorgvuldige afweging van de natuurbelangen van de Veluwe en is in strijd met de wettelijke bescherming van de Natura-2000 gebieden van de Zuidelijke Veluwezoom.

Reactie A1:

We betreuren het als de indruk is gewekt dat bij deze actualisatie alle milieu-, natuur, en omgevingsvergunningen van SKP tegen het licht zouden worden gehouden en volledig te wijzigen. Dat is nooit de bedoeling geweest. Maar op een paar punten waren wij van mening dat we niet langer konden wachten tot het indienen van een revisie-aanvraag, waardoor wij nu alvast op een paar aspecten de vergunning wilden aanpassen. Concreet gaat het dan om:

- Wijzigingen noodzakelijk vanwege gewijzigde BBT-conclusies (artikel 5.10 lid 1 Bor);
- Wijzigingen noodzakelijk vanwege gewijzigd Landelijk afvalbeheerplan (LAP) (artikel 5.10 lid 2 Bor);
- Actualisatie van de vergunningvoorschriften ten aanzien van gewijzigde PGS (artikel 2.31, eerste lid, onder b Wabo).

De bevoegdheid om op grond van deze artikelen van de Wabo en het Bor voorschriften in een omgevingsvergunning aan te passen is niet ongelimiteerd. Indieners hebben niet gemotiveerd op basis van welke grondslag zij van mening zijn dat een verdergaande wijziging van de voorschriften van de vergunningen aangewezen is. SKP heeft inmiddels aangegeven voornemens te zijn een revisievergunning aan te vragen voor de inrichting. Daarin kunnen ook de overige aspecten aan bod komen.

In de vergunningen onder "1.3. Procedure en reactie" is verder aangegeven om welke reden er gebruik gemaakt is van de mogelijkheid om, vooruitlopend op een aanvraag voor een revisievergunning, alvast een aantal aspecten te actualiseren. Deze aspecten actualiseren wij, omdat er nieuwe BBT-conclusies en nieuwe PGS-richtlijnen zijn gepubliceerd en er een nieuw Landelijk Afvalstoffen Plan (LAP 3) is gepubliceerd na vergunningverlening (2009).

Natuur is geen aspect wat nu in deze ambtshalve wijzigingen kan worden meegenomen, nu dit losstaat van het spoor van de milieuvergunning. Een eventuele wijziging van de vigerende vergunning op grond van de Wet natuurbescherming dient geregeld te worden via een procedure op basis van de Wet natuurbescherming. Daarnaast hoeven niet alle milieuaspecten geactualiseerd te worden zoals bijvoorbeeld bodem, water en geluid. Het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling bevatten bodemvoorschriften die rechtstreeks op SKP van toepassing zijn. De lozing van afvalwater op de Nederrijn is met name geregeld in de Watervergunning verleend door Rijkswaterstaat. Het aspect geluid hoeft niet geactualiseerd te worden. Op dit vlak is geen nieuwe regelgeving in werking getreden, die dit noodzakelijk zou maken. Ten aanzien van de vergunning op basis van de Grondwaterwet wordt opgemerkt dat met het definitieve besluit van 11 januari 2022 de grondwatervergunning van 1987 gewijzigd is.

A2 Waarom is maar een beperkt aantal stoffen meegenomen in deze gewijzigde vergunningen

In de gewijzigde omgevingsvergunning van Parengo wordt de uitstoot van veel gevaarlijke stoffen door u niet beperkt. U stelt dat: "Vanwege nieuwe wet- en regelgeving en andere ontwikkelingen actualiseren wij een aantal voorschriften van de verleende bovengenoemde omgevingsvergunningen door deze in te trekken c.q. nieuwe voorschriften aan dit besluit te verbinden." Er ontbreekt echter een motivering waarom slechts een klein deel van de kwalijke uitstoot van gassen wordt verminderd.

Zo wordt de uitstoot van stikstofoxiden (NO_x) en ammoniak (NH₃) verlaagd, maar niet voldoende. Er wordt niet aangegeven waarom deze emissiegrenswaarden niet verder worden verlaagd. Het is noodzakelijk om de uitstoot van stikstofoxiden in stookinstallatie K62 te verlagen naar maximaal 70 mg/Nm³ bij 6% O₂ en de uitstoot van ammoniak naar maximaal 3 mg/Nm³ bij 6% O₂.

Reactie A2:

Onder de reactie onder A1 is toegelicht dat niet alles onderdeel uitmaakt van deze actualisatie. Wat betreft de K62 is naast de verlaging van de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden (NO_x) en ammoniak (NH₃) ook voor een aantal andere stoffen lagere normen vastgesteld. Dit is gebaseerd op enerzijds de meetgegevens die we hebben van de betreffende installatie, anderzijds op technische mogelijkheden van die installatie. Bij een aantal parameters is beoordeeld dat de normering op dit moment nog voldoende passend is, waardoor er op dit moment geen noodzaak is tot aanpassen.

Overigens wordt in de zienswijze niet aangegeven waarom de voorgestelde normen opgenomen zouden moeten worden. Naar ons idee zijn deze normen niet realistisch, maar waarom deze wel realistisch zouden zijn kunnen wij nu niet beoordelen.

A3 De uitstoot van gevaarlijke stoffen is niet getoetst aan de Natuurwet en Natura2000-gebieden

De toegelaten uitstoot van alle gevaarlijke gassen in de gewijzigde vergunning is door u niet getoetst aan de Natuurwet en de beschermende eisen, die voor de nabijgelegen Natura-2000 gebieden zijn vastgesteld. U geeft geen informatie of de uitstoot van gassen volgens de normen in de gewijzigde vergunning nog steeds schade zullen berokkenen aan de bossen, de planten, de dieren, insecten en vogels van de nabijgelegen Natura-2000 gebieden. Ook heeft u geen inzicht gegeven of de uitstootnormen van de gewijzigde vergunningen strijdig zijn met de beschermende bepalingen van de Natuurwet.

Reactie A3:

De door u beschreven toetsing van de invloed van emissies op Natura-2000 gebieden in de buurt vindt plaats in de vergunning(-procedure) op basis van de Wet natuurbescherming, die los staat van de voorliggende procedure. Het is wettelijk gezien niet mogelijk om deze toetsing in de omgevingsvergunning milieu op te nemen. Maar aangezien er geen sprake is van verhoging van de emissies, is er ook geen strijd met de Wet natuurbeschermingsvergunning.

A4 Toetsing artikel 2.30 Wabo

Volgens artikel 2.30 Wabo moet u bezien of de milieuvoorschriften die aan die omgevingsvergunning aan Parenco zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. U geeft geen informatie of deze toetsing heeft plaatsgevonden en welke resultaten deze toetsing volgens u heeft opgeleverd.

Reactie A4:

Achtergrond van het voorliggende besluit is juist dat toepassing is gegeven aan de bevoegdheid om SKP te verplichten om te voldoen aan geactualiseerde voorschriften in het belang van de bescherming van het milieu, zoals hiervoor in de reactie onder A1 besproken. In de bestaande vergunning was sprake van verouderde milieuvoorschriften op het gebied van PGS-richtlijnen, BREF's en BBT-conclusies. Deze voorschriften van de vergunning zijn aangepast, waardoor SKP nu aan de nieuwste milieuvoorschriften op die gebieden moet voldoen. Zoals onder de reactie A1 beschreven, was het enerzijds niet de bedoeling om een uitputtende actualisatie uit te voeren en is het anderzijds niet mogelijk om alles te veranderen. Hierbij willen we aantekenen dat er het vooruitzicht is dat er binnenkort een revisie-aanvraag wordt ingediend door SKP, waarin de overige milieuaspecten aan bod zullen komen.

A5 Een overzicht van CO₂-uitstoot ontbreekt

Een overzicht van de hoeveelheid CO₂-uitstoot van Parenco middels de gewijzigde omgevingsvergunning ontbreekt. Bekend is dat het verbranden van hout in biomassacentrales gemiddeld een twee keer zo hoge uitstoot van CO₂ oplevert dan energieopwekking middels het verbranden van aardgas. Het verbranden van hout en houtpellets heeft een veel vuilere verbranding ten nadele van de luchtkwaliteit tot gevolg dan het verbranden van aardgas.

Reactie A5:

Als het gaat om een bedrijf dat valt onder de regelgeving van ETS-/CO₂-emissiehandel, (ETS staat voor Emission Trading System, het Europese systeem van handel in broeikasgasemissierechten), mogen er geen aanvullende energievoorschriften opgenomen worden in de vergunning (Bor, artikel 5.12). Dit is het geval voor SKP, zodat op grond daarvan in het voorliggende besluit op dit punt geen wijziging in voorschriften heeft plaatsgevonden.

A6 Afwijking van rijksbeleid

De rijksoverheid werkt aan een energiesysteem in Nederland waarbij nauwelijks nog CO₂ vrijkomt. Als provinciebestuur zou u mee moeten werken de CO₂-uitstoot zo snel mogelijk te verminderen. Het is daarom verbazingwekkend dat u zelfs de CO₂-uitstoot van het productieproces en de verbranding van hout, afval en papierslib in ovens van Parenco niet in beeld brengt. Het lijkt er dus op dat CO₂-reductie voor uw omgevingsdienst van geen enkel belang is bij de vergunningen aan Smurfit Kappa Parenco B.V., terwijl u als provinciebestuur de inwoners en boeren van Gelderland oproept te investeren om de CO₂-uitstoot aanzienlijk te reduceren.

Reactie A6:

Het is uiteraard vanzelfsprekend dat de provincie de rijksregels volgt. Maar op het moment dat de rijksoverheid zich uitspreekt over een energiesysteem in Nederland zonder CO₂ zijn de regels nog niet meteen veranderd. Op dit moment is het nog niet zo ver dat er regels zijn waaruit blijkt dat er geen CO₂-uitstoot meer mag zijn. Daarnaast heeft deze ambtshalve

wijziging ook niet de pretentie om alle milieuaspecten te herzien noch bestaat daartoe op voorhand aanleiding. Tijdens de revisie-procedure zal dit aspect aan bod komen.

A7 Politieke verantwoordelijkheid voor natuurbescherming

Aangezien u politiek verantwoordelijk bent voor de wijzigingen van de vergunningen, die uw omgevingsdienst voorbereidt en namens u voorstelt, is het van belang dat u als Gedeputeerde Staten van Gelderland ook zelf meer inhoudelijke sturing geeft aan de bescherming van de Zuidelijke Veluwezoom en de Natura-2000 gebieden.

Reactie A7:

De bescherming van natuurgebieden wordt geregeld in de Wet natuurbescherming. Het klopt dat Gedeputeerde Staten ook verantwoordelijk is voor de uitvoering van Wet natuurbescherming. Dit betekent niet dat in deze ambtshalve Wabo-vergunningprocedure getoetst moet worden aan de Wet natuurbescherming. Er wordt immers met deze procedure geen vergunning verleend voor de emissie van meer stikstofoxiden en voor de depositie van meer stikstof op emissiegevoelige gebieden.

Samenvatting en reactie zienswijze reclamant B, met specifieke zienswijze tegen de ambtshalve wijziging stookinstallaties

Vijf Dorpen in 't Groen, het Bewonersoverleg Parenco en de Bomenbond Arnhem en Omgeving

B1 Actualisering is zeer gewenst, maar dan wel over de volle breedte.

SKP is een probleem op een groot aantal omgevingsthema's, zoals, lucht, hinder, grondwateronttrekking, energieverbruik en toezicht op de naleving van de vergunningen. De omvang van de actualisering is dus veel te beperkt omdat deze actualisering slechts deelaspecten betreft. Een integrale heroverweging is geboden van (a) de aanwezigheid van SKP op de huidige locatie, (b) de manier waarop SKP produceert (en wellicht productie wenst uit te breiden), en (c) de manier waarop SKP binnen de geldende vergunningen haar omgeving belast, ook als de ontwerpbesluiten in werking zouden treden. Een verbinding met de Natuurbeschermingswet ontbreekt. De stikstofproblematiek valt ook onder het bereik van de natuurbeschermingswetgeving.

Reactie B1:

Zie ook onze reactie onder A1. Deze actualisering is niet bedoeld voor de schaal en omvang waarvan u van mening bent dat deze zou moeten hebben. Daarom is ook niet op al deze aspecten ingegaan. Dat komt omdat deze procedure voor deze drie ambtshalve vergunningen ook nooit tot doel gehad om een dergelijke complete actualisering uit te voeren. Immers, er wordt binnen nu afzienbare termijn een revisie-aanvraag ingediend waarvan het wel de bedoeling is om alle milieuoctiviteiten van het hele bedrijf te bezien. Voor wat betreft natuur wordt verwezen naar onze reactie onder A3 en A7.

B2 Algemene opmerking uitgangspunt milieuwetgeving

Uitgangspunt van de milieuwetgeving, zoals vastgelegd in o.a. art. 2.1 lid 1 sub e Wet Algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), is dat middels een vergunning een *uitzondering* wordt gemaakt op het verbod op het uitvoeren van milieubelastende activiteiten. De norm is dus is dat het milieu niet belast mag worden.

Als het bevoegd gezag milieubelastende activiteiten wil toestaan, moet het aan de samenleving uitleggen waarom het die toelaatbaar acht, en onder welke voorwaarden. Daarnaast –bij de huidige actualisatie– zal het bevoegd gezag moeten motiveren welke technische ontwikkelingen en/of welke ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu nopen tot een aanpassing van de voorwaarden of juist *niet*. Het bevoegd gezag zal ook transparant moeten zijn.

Reactie B2:

In artikel 2.1 Wabo is voor een aantal activiteiten een verbod opgenomen om zonder omgevingsvergunning een bepaalde activiteit uit te oefenen. Daarmee wordt beoogd een vergunningstelsel in het leven te roepen voor deze genoemde activiteiten. Met dat artikel is uitdrukkelijk niet bedoeld om al die activiteiten voor eenieder in Nederland te verbieden. Daarbij is van belang dat niet iedere milieuactiviteit vergunningsplichtig is. Dat is slechts het geval voor zover de activiteiten van de betreffende inrichting als vergunningsplichtig is aangewezen in het Bor.

Op dit moment staat het toetsingskader voor een omgevingsvergunning milieu in artikel 2.14 Wabo. Op het moment dat voldaan wordt aan het gestelde in artikel 2.14 Wabo, kan het bevoegd gezag een aangevraagde vergunning niet meer weigeren. Daarnaast staat het een aanvrager vrij om naar eigen idee een aanvraag in te dienen. Het bevoegd gezag dient daarop te beslissen en in beginsel is het niet aan het bevoegd gezag om alternatieven in kaart te brengen. Wij merken evenwel op dat het voorliggende besluit niet ziet op een aanvraag om een milieuvergunning, maar om een ambtshalve wijziging van de reeds vigerende milieuvergunning voor de inrichting van SKP. Verder verwijzen naar de reactie A1 waar is aangegeven op welke onderwerpen de actualisatie betrekking heeft.

B3 Algemene opmerking vergunningenoverzicht

Volgens het in de ontwerpbesluiten opgenomen overzicht zouden momenteel 12 verschillende vergunningen van kracht zijn. De overzichtstabel met de 12 vergunningen is ontoereikend als schets van de huidige situatie, vooral omdat de inhoud ervan op hoofdlijnen, niet uit de ontwerpbesluiten blijkt. Het is voor de lezer van de ontwerpbesluiten moeilijk om alle implicaties daarvan te doorgronden, omdat hij/zij de onder- en achterliggende stukken niet kent. De stukken zijn niet openbaar c.q. toegankelijk, dan wel (eenvoudig) te vinden. In hun huidige vorm zijn de ontwerpbesluiten, hun motivering en hun inbedding in de bestaande vergunningssituatie onvoldoende begrijpelijk, onvoldoende transparant en onvoldoende toetsbaar. Hierdoor is het niet goed mogelijk om de implicaties van de ontwerpbesluiten in volle omvang te doorgronden en te beoordelen, en zich een beeld te vormen van de afwegingen die het bevoegd gezag heeft gemaakt.

Reactie B3:

Het vergunningenoverzicht is bedoeld om aan te geven wat het geheel aan vergunningen is dat geldig is voor een bedrijf op dat moment. De vigerende vergunningen staan in zoverre in het kader van deze procedure ook niet ter discussie, los van de voorschriften die middels het voorliggende besluit ambtshalve zijn gewijzigd. Het is niet de bedoeling om van het overzicht om in detail aan te geven waar de betreffende vergunningen allemaal betrekking op hebben. De afgelopen jaren zijn op basis van verschillende (Wob-)verzoeken al deze vergunningen meerdere keren verstrekt. Maar voor zover niet in uw bezit zullen we uiteraard deze vergunningen nogmaals verstrekken.

Het is begrijpelijk dat u zegt dat niet alles even makkelijk te doorgronden is. We doen ons best om zo duidelijk mogelijk te zijn. Maar ook omdat deze ambtshalve wijziging niet uitpuutend bedoeld is, is ook niet eerst de gehele achtergrondsituatie beschreven.

B4 Algemene opmerking leesbaarheid

De ontwerpbesluiten zijn niet leesbaar voor en te begrijpen door lezers die niet bekend zijn met de inhoud van de achter- en onderliggende stukken en met de toepasselijke technische en juridische kaders. Daarmee zijn ook de afwegingen die het bevoegd gezag heeft gemaakt niet (allemaal) voldoende transparant en toetsbaar.

Indieners verzoeken het bevoegd gezag om (1) alle vergunningen en overige stukken die relevant zijn voor een goede beoordeling van de juridische situatie rondom SKP en voor een goede beoordeling van de implicaties van de ontwerpbesluiten uit eigen beweging onvoorwaardelijk openbaar en eenvoudig toegankelijk te maken, (2) de ontwerpbesluiten te voorzien van een deugdelijk en compleet overzicht van de huidige, vergunde situatie en de in de ontwerpbesluiten voorgestelde situatie, en (3) de ontwerpbesluiten zó te redigeren dat ook

de niet-technisch en/of juridisch ingevoerde lezer (a) kan begrijpen wat de bedoeling is, en (b) de afwegingen en besluiten van het bevoegd gezag kan toetsen.

Reactie B4:

Wat betreft het openbaar maken van stukken, dit is reeds gebeurd. Onder de reactie A1 hebben wij verder een nadere inkadering verwoord bij de ontwerpbesluiten. Voor wat betreft de functie van het vergunningenoverzicht is onder reactie B3 een antwoord gegeven voor de vergunde situatie. Verder zullen we proberen in het definitieve besluit aanvullingen te doen waardoor het duidelijker wordt. Als uw zienswijze begrepen moet worden dat een omgevingsvergunning milieu geschreven moet worden voor iemand die geen enkele achtergrondkennis bezit, zult u begrijpen dat dit een exercitie is die veel tijd kost en waarvan de meerwaarde beperkt is, aangezien over het algemeen maar een beperkt aantal mensen interesse tonen in dergelijk documenten. Overigens staan wij altijd open voor het geven van een mondelinge toelichting indien deze gewenst wordt. Dit staat ook in onze publicatieteksten vermeld. Indien u in het algemeen meer behoefte heeft aan achtergrondinformatie omtrent de juridische en technische aspecten van milieuvergunningverlening, willen we u verwijzen naar de site infomil.nl, waarop op heel veel vragen hieromtrent antwoord wordt gegeven.

B5 Waarom is niet veel eerder en/of vaker geactualiseerd

In de overwegingen bij de AVO wordt (op p. 10) niet alleen gewezen op de algemene actualiseringsplicht zoals onder andere in de Wabo vastgelegd, maar ook (op p. 12) op de actualiseringsplicht die ontstaat na het verschijnen van nieuwe BBT-conclusies. Aan de algemene actualiseringsplicht is, voor zover indieners weten, geen termijn verbonden, terwijl na een nieuwe BBT-conclusie een toetsings- en actualiseringstermijn van vier jaar gaat lopen. De thans geldende BBT-conclusies voor de hoofdactiviteit van SKP, de BBT-conclusies Papier en Pulp, zijn op 30 september 2014 gepubliceerd.

Kortom: indieners verzoeken het bevoegd gezag om in de ontwerpbesluiten (a) mede naar aanleiding van het bovenstaande tekst en uitleg te geven over de bijzonder lange periode dat het lijkt te hebben gewacht met het actualiseren naar aanleiding van de publicatie van de BBT-conclusie Papier en pulp en de relevante PGS-documenten, en (b) een goed onderbouwd plan op te nemen voor het voortaan wél tijdig actualiseren van de voorschriften. Bij dit laatste dient het bevoegd gezag niet alleen rekening te houden met nieuwe, dwingende regelgeving zoals BBT-conclusies, BREF-documenten en PGS-documenten, maar ook met innovaties die in de industrie plaatsvinden, wetenschappelijke inzichten, de kwaliteit van het milieu, én de maatschappelijke discussies en opvattingen over de onwenselijkheid van door de industrie veroorzaakte milieuschade.

Reactie B5:

Er zijn diverse redenen waarom een actualisatie eerder of later wordt uitgevoerd.

Bij een actualisatieplicht op grond van artikel 2.30 en 2.31, eerste lid, onder b, Wabo, moet het bevoegd gezag regelmatig ambtshalve bezien of de beperkingen en voorschriften nog toereikend zijn. Criteria hierbij zijn: de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Omdat het hier gaat om een regelmatige herziening, gebeurt dit vaak planmatig. Dat is ook hier het geval. Deze actualisatie is één van de geplande actualisaties.

Wat in ieder geval niet nodig noch zinvol is, is om in een vergunning een plan op te nemen hoe in de toekomst omgegaan wordt met actualisatie van vergunningvoorschriften.

Overigens kan eenieder het bevoegd gezag verzoeken om een vergunning te actualiseren, als diegene denkt dat daar aanleiding voor is. Reden om op dit moment over te gaan tot ambtshalve wijziging van voorschriften is dat wij het noodzakelijk vinden om deze onderwerpen nu aan te passen en hier niet nog langer mee te wachten.

B6 Toezicht en handhaving

In de ontwerpbesluiten staat niets over toezicht en handhaving. Gezien de functiescheiding in de organisatie van het bevoegd gezag tussen vergunningverlening enerzijds en toezicht en handhaving anderzijds lijkt dat volkomen logisch. Maar volgens indieners is het dat niet

zonder meer, aangezien zij niet beschikken over informatie hierover, zoals meet- en registratiegegevens, verslagen van toezichtsbezoeken aan SKP, eventuele handhavende interventies, etcetera. Indieners verwachten dat ervaringen uit het toezicht mede worden gebruikt om voortdurend te beoordelen in hoeverre de voorschriften adequaat zijn en dat dit wordt gebruikt in een actualiseringstraject als het onderhavige.

Het verbaast indieners dan ook dat in de ontwerpbesluiten niet expliciet wordt verwezen naar in het kader van het toezicht vergaarde informatie en inzichten. Zij verzoeken het bevoegd gezag dan ook om hier aandacht aan te schenken.

Reactie B6:

Het is niet gebruikelijk om in een vergunning een aparte toelichting te wijden aan toezicht en handhaving. Voor meer informatie omtrent handhaving wordt verwezen naar het provinciale VTH-beleid (vergunningen, toezicht, handhaving) te vinden op [Gelderland.nl](http:// Gelderland.nl) en naar het landelijk geldende LHS (landelijke handhavingsstrategie).

Zoals opgenomen in de ontwerpbesluiten, is de actualisatie ingegeven door het voldoen aan gewijzigde regelgeving, niet door informatie afkomstig verkregen uit toezicht.

Uiteraard is er sprake van een toezichtsgeschiedenis en heeft overleg met de toezichthouder plaatsgevonden voorafgaande aan het vaststellen van de ontwerpbesluiten. Hieruit is niet gebleken dat er zaken zijn die met een voorschrift in een ambtshalve wijzigingsvergunning hadden moeten worden vastgelegd. Wij zullen dit vermelden in het definitieve besluit.

B7 Waarom een aanpassing van de uitstootnormen, en waarom nu?

Naar de mening van indieners blijkt uit de ontwerpbeschikking niet voldoende *waarom* het bevoegd gezag deze stap zet, en waarom *op dit moment*. Indieners vragen zich af of dit ingegeven is door de stikstofcrisis of door natuurbescherming. Verder wordt verzocht om te motiveren waarom SKP nu verplicht wordt om de uitstoot van stikstof en andere milieubelastende stoffen terug te brengen.

Reactie B7:

Voor zover het hiervoor nog onvoldoende aangegeven is: de aanleiding voor het ambtshalve wijzigen is gelegen in de regelmatige actualisatie zoals wettelijk opgenomen in artikel 2.30 Wabo en 5.10 Bor. De stikstofcrisis noch de Wet natuurbescherming heeft hierbij een rol gespeeld. Voor een toelichting op de motivering waarom er nu voor een aantal stoffen strengere eisen worden opgenomen wordt verwezen naar de reacties op de overige zienswijzen en de motivering in het besluit zelf.

B8 Is sprake van consolidatie of van het stellen van een norm waaraan SKP dient te gaan voldoen?

Hierboven spraken indieners weliswaar van "terugbrengen" en "reductie", maar dat is louter ingegeven door het feit dat uit de tabel op p. 6 blijkt dat in de nieuwe situatie het uitstootplafond van diverse stoffen op papier omlaag gaat. Maar de vraag is of dat feitelijk wel zo is. Daarom willen indieners graag weten van welke van de twee onderstaande varianten sprake is:

- Consolidatie van de status quo: De installaties van SKP voldoen aan de BBT. Dat leidt tot een bepaalde uitstoot. Deze feitelijke uitstoot is het uitgangspunt voor de normen die nu opgenomen zijn.
- Er wordt een doel vastgesteld waar SKP nog niet aan voldoet, maar redelijkerwijze wel aan kán voldoen, terwijl daarmee milieuwinst wordt behaald ten opzichte van de huidige feitelijke situatie: De installaties van SKP voldoen aan de BBT. Dat leidt tot een bepaalde uitstoot. Echter, het niveau daarvan wordt niet wenselijk geacht. SKP dient daarom haar bedrijfsvoering aan te passen zodat ten opzichte van de feitelijke uitstoot zoals deze thans is, een reductie plaatsvindt. Om dit mogelijk te maken wordt, indien onvermijdelijk, een overgangstermijn geboden.

Reactie B8:

Om te beginnen wordt aangegeven dat het gaat om het wijzigen van bestaande vergunningen. Dit betekent dat bij al deze vergunningen al een afweging is gemaakt of de daarin opgenomen normen aanvaardbaar zijn voor de omgeving. Daarmee is in de bestaande toestand geen sprake van emissies van SKP die onherstelbare schade toebrengen aan mens en milieu in de directe omgeving. Anders hadden de bestaande vergunning namelijk nooit verleend mogen worden. Zoals onder de reactie onder A1 aangegeven beoogt deze actualisatie niet een uitputtende beoordeling van alles wat mogelijk betrokken kan worden bij vergunningverlening.

Bij het bepalen van normen spelen altijd twee zaken een rol. In het belang van de bescherming van het milieu kan er een strenge norm opgenomen worden. Maar die norm kan niet te streng zijn, want hoewel vanuit het oogpunt van omwonenden een strengere norm nog beter gevonden kan worden voor de bescherming van het milieu, moet deze norm wel haalbaar zijn. Anders is er sprake van een verkapte weigering van de activiteit. Immers, er bestaat ook een handhavingsplicht. Als er een norm opgelegd wordt die vaak niet haalbaar is betekent dat, dat zodra overschrijding van de norm geconstateerd wordt, een handhavingsprocedure moet worden opgestart. En een handhavingsprocedure voeren om de reden dat de vergunningsnorm niet goed gekozen is, betekent dat een slechte vergunning is verleend.

Daarnaast speelt ook het begrip 'Level playing field' mee. Dit betekent dat indien en voor zover mogelijk ook rekening wordt gehouden met de eisen die aan vergelijkbare bedrijven worden gesteld.

Tegen deze achtergrond zijn de aangepaste normen in de voorliggende besluitvorming tot stand gekomen.

B9 Hoe zijn de belangen van natuur, milieu, leefomgeving en gezondheid in de omgeving van SKP meegenomen in de voorgestelde normen?

De uitstootnormen en de andere voorschriften zijn er ter bescherming van het milieu in de ruimste zin des woords. In de ontwerpbesluiten vinden indieners echter niks terug over dit beschermde belang. Daarom rijst de vraag hoe het bevoegd gezag de schadelijke effecten van bijvoorbeeld de uitstoot van stikstofverbindingen, zware metalen, fijnstof, etc. etc. heeft meegewogen in de besluitvorming over de uitstootnormen. Het lijkt er namelijk op dat de normstelling vooral procesgericht is: als je papier en karton maakt, moeten je installaties en processen aan een aantal BBT-conclusies, BREFs en andere kaderstellende eisen voldoen. Maar voor zover indieners weten zijn al deze kaderstellende eisen niet locatiespecifiek. Terwijl juist waar het gaat om milieubescherming het milieu rondom de plaats waar de milieubelastende activiteit plaatsvindt het belangrijkste zou moeten zijn in de besluitvorming. Bij uitstek voor stikstof geldt dat de plek waar de uitstoot plaatsvindt (en trouwens ook de hoogte waarop de uitstoot plaatsvindt) van grote invloed kan zijn op de stikstofdepositie in de omgeving. Wetenschappelijk is vastgesteld dat stikstofverbindingen zowel zich over grote afstanden kunnen verplaatsen als in de directe omgeving voor significante toename van de stikstofdepositie leiden.

Daarnaast gaan indieners er van uit dat het bevoegd gezag rekening heeft gehouden met de (wetenschappelijke) inzichten die aan de rapporten van de commissie-Remkes ten grondslag liggen, en heeft geanticipeerd op de inwerkingtreding van de Stikstofwet en de overige kaders van de Wet natuurbescherming.

Reactie B9:

In deze zienswijze lezen we dat u de indruk heeft gekregen dat een alomvattende actualisatie uitgevoerd zou worden. Zoals hiervoor al genoemd is dit echter niet de bedoeling geweest. Verwezen wordt naar de reactie onder A1. Dit ook omdat deze wijziging vooruitloopt op de komende revisie-aanvraag. De belangen van al deze onderwerpen zoals door u genoemd zijn al meegenomen in de diverse vergunningen en aanvragen die eerder verleend zijn. Daarmee is de uitstoot van al de door u genoemde stoffen al eerder beoordeeld geweest waarbij tevens meegenomen is de implicaties van locatiespecifieke aard.

Voor wat betreft stikstof hebben, zoals hiervoor al vermeld onder reactie B7, de stikstofcrisis en de Wet natuurbescherming geen rol gespeeld bij deze ambtshalve wijzigingen. Immers het gaat hier niet om de wijziging van de vergunning op basis van de Wet natuurbescherming.

B10 Fijnstof

Indieners lezen in de ontwerpbesluiten niets over de gevolgen van de stikstofuitstoot voor fijnstof. Dat is in belangrijke mate een locatiespecifiek gezondheidsprobleem. Indieners gaan ervan uit dat het bevoegd gezag heeft uitgezocht of bij de voorgestelde normen de geldende grenswaarden voor fijnstof in de omgeving van SKP niet worden overschreden.

Reactie B10:

SKP voldoet aan de landelijk geldende emissienorm voor fijnstof van 5 mg/Nm³. Daarnaast is er een immissie-eis voor fijnstof van jaargemiddeld 40 µg/m³ (zie ook voorschrift 4.1 van bijlage 2 bij de Wet milieubeheer). Ook aan deze eis voldoet SKP. Dit is reeds getoetst bij de aanvraag om vergunning. Een vergunning wordt niet verleend als hier niet aan voldaan wordt. In deze ambtshalve actualisatie werd het niet nodig geacht dit expliciet te vermelden, omdat dit geen onderdeel is van de wijziging.

B11 Andere locatiespecifieke milieuproblematiek

Tegen de achtergrond van de locatiespecifieke situatie van SKP vragen indieners zich tevens af hoe en in welke mate bij het opstellen van de voorgestelde voorschriften van beide ontwerpbesluiten rekening is gehouden met de concrete effecten (andere dan die van de stikstofuitstoot) van de bedrijfsvoering van SKP voor de omgeving. Zoals overlast door geluid en trillingen, effecten van het meeverbranden van ZZS-houdend afval in de K62, behalve dan dat SKP haar acceptatiebeleid op orde moet brengen. Terwijl juist de mogelijkheid dat dergelijk afval wordt meeverbrand tot de grootst mogelijke voorzichtigheid zou moeten nopen. Indieners nemen dan ook aan dat het bevoegd gezag de schadelijke gevolgen hiervan voor mens en milieu in kaart heeft gebracht, en de gezondheids- en milieubelangen (waaronder stankoverlast) heeft afgezet tegen het belang van SKP bij het meeverbranden van afval dat mogelijk ZZS bevat. Echter, hierover is niets te vinden.

Reactie B11:

Zoals aangegeven onder de reactie onder A1 is deze actualisatie niet bedoeld om op allerlei andere milieuaspecten in te gaan dan genoemd zijn. Uit deze zienswijze blijkt dat dit kennelijk onduidelijk aangegeven was. Overigens is wel degelijk vermeld dat er aandacht geschonken moet worden aan het voorkomen van ZZS in afvalstoffen, als uitvloeisel van LAP3. Hiervoor zijn emissienormen gesteld aan de uitstoot van de K62. Verwezen wordt naar de reactie onder B18.

B12 K62: waarom gaat de NO_x-norm naar 103 mg/Nm³ bij 6% O₂?

Vanuit het milieuperspectief ziet het er op het eerste gezicht mooi uit: de NO_x-uitstoot van wat wel de grootste stikstofuitstoter van Gelderland wordt genoemd dient meer dan gehalveerd te worden. Maar op grond waarvan is het bevoegd gezag tot deze nieuwe normen gekomen?

In de onderbouwing wordt verwezen naar de mengregel. Echter, de waarden waarmee deze mengregel is toegepast zijn alleen gespecificeerd voor de factoren "C afval" en "C proces". De overige waarden en hun herkomst zijn niet vermeld. Daardoor is het voor indieners niet mogelijk om na te gaan hoe het bevoegd gezag tot de voorgestelde norm is gekomen. Daarbij is het niet mogelijk om dit te begrijpen omdat in de vergunning van 2013 ook gegevens ontbreken. De mengregel zelf wordt niet ter discussie gesteld, maar het feit dat indieners deze niet kunnen toetsen.

Volgens indieners dient de voorgestelde stikstofnorm dan ook beter te worden gemotiveerd, althans duidelijker te worden uitgelegd, zodat ook voor anderen dan het bevoegd gezag en SKP bijvoorbeeld duidelijk is hoe deze normen tot stand zijn gekomen, op welke gegevens zij zijn gebaseerd en waar die gegevens vandaan komen, tot welke absolute uitstoot en absolute belasting deze normen leiden, en wat de feitelijke gevolgen van die uitstoot en belasting zijn

voor natuur, milieu, leefomgeving en gezondheid. Tevens dient volgens indieners te worden uiteengezet wat de nieuwe norm nu precies betekent in tonnen uitstoot en belasting ten opzichte van de huidige situatie. Bovendien dient het bevoegd gezag aan te geven of een grotere reductie mogelijk is; zo nee, waarom niet, en zo ja, waarom het bevoegd gezag er dan voor kiest om deze reductieruimte niet te gebruiken.

Reactie B12:

Bij het bepalen van de norm spelen verschillende zaken mee. Zoals wat is BBT voor de betreffende activiteit/installatie en wat zijn de conclusies die uit de meetgegevens getrokken kunnen worden. Zoals ook onder reactie B5 is opgenomen spelen bij het bepalen van normen altijd twee zaken een rol. In het belang van de bescherming van het milieu kan ervoor gekozen om een strengere norm op te nemen. Maar die norm kan niet te streng zijn, want hoewel een strengere norm nog beter gevonden kan worden voor de bescherming van het milieu, moet deze norm wel haalbaar zijn. Anders is er sprake van een verkapte weigering van de activiteit. Immers, er bestaat ook een handhavingsplicht. Als er een norm opgelegd wordt die vaak niet haalbaar is betekent dat, dat zodra overschrijding van de norm geconstateerd wordt, een handavingsprocedure moet worden opgestart. En een handavingsprocedure voeren om de reden dat de vergunningnorm niet goed gekozen is, betekent dat een slechte vergunning is verleend.

Zoals op pagina 15 van het ontwerpbesluit is aangegeven, is de formule van de mengregel: $(V_{afval} \times C_{afval} + V_{proces} \times C_{proces}) / (V_{afval} + V_{proces}) = C$

Dit is een debietgewogen middeling. Bij de gehanteerde berekeningen is dit op basis van thermische brandstofinput verricht, welke nagenoeg overeenkomen met de debietgewogen middeling. Deze praktische invulling wordt toegepast in de rekensheet Abees-digitaal (of BALees-digitaal) welke een hulpmiddel is voor vergunningverlening van InfoMil om tot deze normen te komen. De berekening is te herleiden uit de tabel op blz. 16 van het ontwerpbesluit, waarbij in het kopje mengregel de brandstofinput van 5% (afval) en 95% (proces) terugkomt.

De reductie van NO_x als gevolg van de aanscherping van de eis bedraagt procentueel 54,6%. De totale NO_x-reductie bij de K62 op jaarbasis bedraagt bij vergelijkbaar gebruik dus ook 54,6%. Ofwel bij 2020 als voorbeeld, waarbij de K62 109 ton NO_x heeft uitgestoten, zal in de nieuwe situatie dan 49,4 ton NO_x worden uitgestoten.

Voor de beantwoording van de vraag of er wel of niet een nog strengere norm mogelijk zou kunnen zijn, wordt verwezen naar de reactie B8.

B13 K62: waarom krijgt SKP nog ruim twee jaar om aan de nieuwe stikstofnorm te voldoen?

Indieners vinden dat de actualisatietermijn van vier jaar na publicatie BBT een maximumtermijn is. De ingangsdatum van de ammoniaknorm wordt nu aan deze BBT gekoppeld. Volgens indieners moet de implementatie zo snel mogelijk plaatsvinden. Aangezien in het ontwerpbesluit geen enkele reden vermeld staat waarom SKP niet al (veel) eerder aan de nieuwe norm kan voldoen zijn indieners dan ook van mening dat de nieuwe norm veel eerder van kracht dient te worden dan pas over ruim twee jaar. Elke week minder stikstofuitstoot draagt bij aan het verlagen van de overschrijdingen van de kritische depositiewaarden en bevordert het natuur- en biodiversiteitsherstel.

Daar komt bij de uitstootreductie van andere stoffen dan stikstofverbindingen *niet* pas over ruim twee jaar hun beslag hoeft te krijgen, maar meteen moet ingaan. Waarom wordt voor NO_x en NH₃ een uitzondering gemaakt?

Reactie B13:

Er is inderdaad, zoals ook aangegeven staat in het ontwerpbesluit, aangesloten bij de gestelde overgangstermijn van vier jaar uit de BBT-conclusies. Dat de maximale termijn van vier jaar wordt opgenomen hoeft niet te betekenen dat SKP ook tot de laatste dag een hogere emissie zal hebben op dit punt. Om de norm te kunnen halen moet optimalisatie van de installatie

plaatsvinden. Dit wordt door de deNox-installatie gedaan met behulp van toevoeging van NH₃ (zie ook de reactie B14). Om dit goed te kunnen optimaliseren heeft SKP hiervoor tijd gekregen. Daarom gaat ook de vergelijking met de andere normen niet op. Tevens is het zo dat de overgangstermijn van deze BBT-conclusies niet alleen voor SKP geldt maar ook voor alle andere bedrijven die hiermee te maken hebben. Ook om die reden is het billijk om deze overgangstermijn op te nemen.

B14 K62: de ammoniaknorm

Indieners verzoeken het bevoegd gezag om in te gaan op het ontbreken van een ammoniaknorm zoals hierboven aangegeven. Tevens verzoeken zij het bevoegd gezag om de thans voorgestelde norm beter te motiveren en begrijpelijk en toetsbaar uit te leggen hoe deze norm tot stand is gekomen.

In het ontwerpbesluit staat dat in de vergunning van 2013 de ammoniaknorm abusievelijk was weggefallen. Indieners rekenen er dan ook op dat het bevoegd gezag, in het verlengde hiervan, in het definitieve besluit zal aangeven (1) of dit betekent dat er sinds 2013 geen afdwingbare ammoniaknorm is geweest, (2) wanneer dat is gebleken, (3) hoe het bevoegd gezag en SKP met het ontbreken van die norm zijn omgegaan, en (4) wat de overwegingen zijn geweest om deze omissie pas nu, na ruim acht jaar, te herstellen.

Indieners begrijpen dat de norm thans op 10, en per 3 december 2023 op 5 mg/mo₃ bij 6% O₂ wordt gesteld. Maar het ontwerpbesluit maakt niet duidelijk waarom het bevoegd gezag kiest voor een getrapte afbouw.

Daarbij komt de "eindnorm" indieners betrekkelijk willekeurig over. Die ligt mooi in het midden van een klaarblijkelijk in de BREF Papier en pulp genoemd emissieniveau. Maar zonder onderbouwing komt de keuze voor "5" betrekkelijk willekeurig over. Waarom dan niet 3? Of 6? Waar het uiteindelijk natuurlijk om draait, is de hoeveelheid NH₃ die vanuit de schoorsteen van de K62 op weg gaat naar de Veluwe om daar de bodem te verzuren.

Reactie B14:

In 2009 was er inderdaad een NH₃-eis van 5 mg/Nm³ bij 11% O₂, omdat de K62 destijds gezien werd als een afvalverbrandingsinstallatie. Dat is in 2013 veranderd in een afvalmeeverbrandingsinstallatie waarbij per abuis de NH₃-eis niet meer in de vergunning van 2013 is opgenomen. Er wordt gevraagd om een nadere motivering van de ammoniaknorm. In de vergunning uit 2009 was een norm opgenomen van 5 mg/Nm³ als daggemiddelde emissiegrenswaarde bij 11%O₂. Deze norm komt overeen met een eis van 7,5 mg/Nm³ bij 6% O₂. Op basis van de afvalmeeverbrandingsinstallatie, waarbij een mengregel van toepassing is, betekent dit een norm van 5,1 mg/Nm³ bij 6% O₂.

In de uiteindelijke afweging van het ontwerpbesluit 2021 is een daggemiddelde concentratie-eis van 5 mg/Nm³ bij 6% O₂ opgenomen, welke geldig is vanaf 3 december 2023.

Daarmee is deze NH₃-eis strenger dan de eis uit 2009 (die was 7,5 mg/Nm³ omgerekend).

In het ontwerpbesluit is het volgende opgenomen: tot aan de implementatietermijn van de BBT-conclusies Afvalverbranding (3 december 2023) wordt een norm voor ammoniakemissie opgenomen van 10 mg/Nm³ bij 6% O₂.

Daarnaast dient SKP ook de NO_x-uitstoot verder te reduceren (de opgenomen NO_x-eis is veel lager). Dit wordt door de deNox-installatie gedaan met behulp van toevoeging van NH₃. Om dit goed te kunnen optimaliseren heeft SKP tijd gekregen en is tot aan 3 december 2023 een NH₃-uitstoot toegestaan van 10 mg/Nm³ bij 6% O₂. Beide normstellingen liggen in de BREF-range van Papier en Pulp (1-10 mg/Nm³ bij 6%) en BREF Afvalverbranding (2-10 mg/Nm³ bij 11% O₂ [ofwel 3 – 15 mg/Nm³ bij 6% O₂]).

Omdat in de BREF Papier en Pulp, welke overeenkomt met BBT-GEN uit de BBT-conclusies Afvalverbranding (2 – 10 mg/Nm³ bij 11% O₂, BBT 29) een range is aangegeven voor het emissieniveau van 1 – 10 mg/Nm³ bij 6% O₂, wordt na afloop van het overgangsrecht, dus vanaf 3 december 2023, voor ammoniak een daggemiddelde concentratie-eis van 5 mg/Nm³ bij 6% O₂ opgenomen. Deze norm ligt in het midden van de range en is derhalve toegestaan, maar gekozen is om (met overgangstermijn) deze strengere norm te kiezen.

De reden om wel een norm op te nemen voor NH₃ is omdat wij daar een meerwaarde in zien. Immers, hij was ook al opgenomen in de vergunning uit 2009 en met de vergunning uit 2013

is geen bewuste keuze gemaakt om deze norm uit de tabel te laten. Daarmee heeft met het opnieuw opnemen herstel plaatsgevonden van een omissie.

Bij het bepalen van de hoogte van de norm, betrekken wij de gegevens die we hebben. Daarnaast verwijzen wij naar de reactie onder B8.

Als het gaat om effecten op de Veluwe moet bedacht worden dat in een milieuvergunning emissie-eisen naar de lucht opgenomen worden. De effecten van de hoeveelheid NH₃ die vanuit de schoorsteen van de K62 op de bodem van de Veluwe belanden betreft geen emissie maar immiszie. Dit aspect heeft de Nederlandse wetgever neergelegd in de Wet natuurbescherming. De zienswijze hieromtrent valt derhalve buiten het toetsingskader voor deze vergunning.

B15 Verduidelijking wordt gevraagd t.a.v. het O₂-percentage

Onduidelijk is waarom het bevoegd gezag op pagina 15 het emissieniveau uit de BREF Papier en pulp op één lijn stelt met de BBT-GEN uit de BBT-conclusies Afvalverbranding. Echter, de bandbreedtes mogen dan wel vrijwel dezelfde zijn, het O₂-percentage is dat niet. Indieners weten daarnaast niet wat het achtervoegsel "GEN" betekent.

Reactie B15:

Bedoeld is te zeggen dat er een grote overlap is tussen de range van de BREF Papier en pulp en die van de BBT-GEN uit de BBT-conclusies Afvalverbranding. Het gaat om de BREF-range van Papier en Pulp (die is 1-10 mg/Nm³ bij 6%) en BREF Afvalverbranding (die is 2-10 mg/Nm³ bij 11% O₂, oftewel 3 – 15 mg/Nm³ bij 6% O₂).

Zoals in de begrippenlijst bij het ontwerpbesluit staat betekent BBT-GEN: het aan de BBT geassocieerde emissieniveau. Ter toelichting hierop, er zijn twee typen BBT-conclusies:

- BBT-conclusies met een milieuprestatieniveau in de vorm van een **emissieniveau**. Deze zijn in de BBT-conclusies te herkennen aan de Engelse term Associated Emission Level (BAT-AEL). In het Nederlands is dit BBT-GEN.
- BBT-conclusies zonder een **emissieniveau**. Voorbeelden daarvan zijn energieverbruik of grondstofverbruik. Maar het kunnen ook maatregelen zijn zoals het monitoren en het toepassen van een milieuzorgsysteem.

B16 Verduidelijking wordt gevraagd t.a.v. de woorden "vanwege ammoniakslip" op pagina 15.

Het is indieners onduidelijk waarom deze woorden zijn opgenomen, maar zij houden rekening dat het betreffende emissieniveau wellicht alleen betrekking heeft op een specifieke, aan ammoniakslip gerelateerde situatie.

Reactie B16:

Er wordt ammonia gedoseerd, die als reagens functioneert om NO_x te reduceren en om te zetten in stikstof en water. Bij een overmaat slijpt er ammonia door de installatie en wordt deze uitgestoten in de schoorsteen (oftewel "ammoniakslip"). Deze wordt door de gestelde emissiegrenswaarde aan NH₃ gereguleerd.

B17 K62: overige stoffen

Indieners menen te zien dat het de bedoeling is om ook de uitstoot van andere milieuschadelijke stoffen te reduceren. Maar ook hier geldt dat het "hoe & waarom" niet uit het ontwerpbesluit blijkt. Het bevoegd gezag schrijft op p. 16 weliswaar dat het de afwegingen voor de normering van die stoffen in een tabel heeft opgenomen. Maar in die tabel zien indieners alleen getallen staan. Niet duidelijk is welke afwegingen het bevoegd gezag heeft gemaakt? Hoe is het tot deze getallen gekomen? En welke ruimte voor verdere reductie is er wellicht nog?

Terloops merkt het bevoegd gezag op p. 16 op dat "deze berekening anders wordt bij een andere verhouding van afval en 'schone' biomassa". Begrijpen indieners het goed dat hiermee wordt bedoeld op de toepassing van de mengregel?

Indien dat het geval is, vragen indieners zich af hoe de normen uit de tabel (dus inclusief de stikstof- en ammoniaknorm) operationeel, en dus meetbaar en handhaafbaar kunnen worden

gemaakt als SKP klaarblijkelijk afval en 'schone' biomassa in andere verhoudingen dan 5/95 mag verbranden.

Reactie B17:

Niet alle parameters zijn aangepast. In zoverre is het niet voor alle parameters nodig om een verklaring te geven. Voor zover de parameters wel aangepast zijn, zijn ze alle naar beneden aangepast en heeft bij elke parameter de afweging plaatsgevonden zoals verwoord onder reactie B8 en op basis van de bij ons bekende meetgegevens.

Het klopt inderdaad dat de mengregel bedoeld wordt. Met het opnemen in deze vergunning wordt vastgelegd wat de eisen zijn. Hiermee wordt voor eenieder duidelijk welke eisen er gelden. Daarmee zijn de normen dus handhaafbaar.

B18 K62: hoe is het risico op aanwezigheid van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) verdisconteerd in de uitstootnormen? En hoe is tot op heden omgegaan met het risico op de acceptatie van ZZS-houdend afval?

Uit het ontwerpbesluit blijkt dat in de K62 "niet-gevaarlijk afval" wordt meeverbrand. In de AVO wordt stilgestaan bij het risico dat SKP afval accepteert dat ZZS bevat. Het bevoegd gezag merkt in dat verband op dat het "belangrijk [is] om te weten of afvalstoffen met ZZS geaccepteerd worden", en dat SKP in haar acceptatieprocedure "voldoende rekening [dient] te houden met het risico op ZZS in afval". Hieruit wordt afgeleid dat mogelijk al heel lang in de K62 ZZS-houdende afvalstoffen worden verbrandt. Er wordt in onderhavig besluit echter niets gezegd over de gevolgen voor de uitstoot van milieuschadelijke stoffen als gevolg van het mogelijk meeverbranden van ZZS-houdend afval, en de mogelijke gevolgen hiervan voor natuur, milieu en gezondheid. Zij verzoeken het bevoegd gezag om hier in de AVS expliciet aandacht aan te schenken.

Nu dus lijkt te moeten worden vastgesteld dat tot op heden geen (c.q. niet altijd) rekening werd gehouden het risico dat ZZS-houdend afval werd geaccepteerd, rijst bij indieners de vraag hoe het bevoegd gezag er in de afgelopen jaren op heeft toegezien dat SKP louter het vergunde niet-gevaarlijk afval accepteerde en meeverbrandde.

Verzocht wordt om een koppeling te leggen tussen H7 uit de AVO en de uitstootnormen in de AVS. Nu het erop lijkt dat niet volledig kan worden uitgesloten dat ZZS-houdend afval wordt meeverbrand, dienen de uitstootnormen daarmee rekening te houden. Tevens verzoeken indieners het bevoegd gezag om niet alleen administratieve voorschriften op te nemen, maar juist ook fysieke middelen of maatregelen voor te schrijven waardoor het meeverbranden van ZZS-houdend afval feitelijk onmogelijk wordt.

Reactie B18:

De wijziging van het Landelijk afvalstoffenplan (LAP) heeft geleid tot het opnemen van een extra voorschrift. Dat wil niet zeggen dat er sprake is (geweest) van een situatie waarbij er mogelijk gevaarlijke stoffen zijn verbrand, met gevaar voor de omgeving. Immers, hetgeen uit de schoorsteen komt is altijd begrensd geweest door emissie-eisen. Het leggen van een koppeling tussen beide besluiten is dan ook niet nodig.

Een kenmerk van verbranding is dat stoffen worden afgebroken. Voor de stoffen die na verbranding overblijven is een normering vastgesteld, die is opgenomen in de vergunning. Voor zover er sprake is van ZZS, nu of in het verleden, in de te verbranden stoffen, geldt dat aan deze emissie-eisen voldaan moet worden. Het verbrandingsproces an sich is bekend en ook welke stoffen daaruit voortkomen. Dat er (mogelijk) ZZS in het ingangsmateriaal zitten zegt dus niet veel over de emissies naar de lucht. De emissies naar de lucht zijn in de vergunning immers al gelimiteerd en dat verandert niet doordat nu het afvalstoffenbeleid (LAP) aangepast is.

Uit de zienswijze lijken wij te kunnen opmaken dat gedacht wordt dat met het voor -kunnen-komen van ZZS in afval er automatisch sprake is van gevaarlijk afval. Het voorkomen van ZZS in afvalstoffen is echter met name van belang in het geval uit afval nieuwe producten worden gemaakt. In dat geval is het nodig om te weten dat er ZZS in de her te gebruiken stoffen heeft gezeten, om blootstelling aan die gevaarlijke stoffen in het verdere traject zoveel mogelijk te voorkomen. Dit wordt steeds belangrijker omdat het beleid ook gericht is op het

zo hoogwaardig mogelijk opnieuw gebruiken van materialen. In deze situatie is echter sprake van verbranding ten behoeve van energieopwekking.

Uit de gestelde emissie-eisen blijkt dat er geen gevaar is voor het voorkomen van schadelijke stoffen in de emissies naar de lucht in grote hoeveelheden. Daarom zullen geen fysieke maatregelen in de vergunning worden voorgeschreven om het voorkomen van ZZS in te verbranden afval te voorkomen.

B19 K62: meten en registreren

Hoewel in de AVS met betrekking tot stikstof niets vermeldt over meten en registreren, volgt uit de laatste zin van de passage over de overige stoffen (p. 16) dat de uitstoot hiervan op grond van het Activiteitenbesluit continu moet worden gemeten. Hetzelfde geldt voor de uitstoot van ammoniak. Indieners verzoeken het bevoegd gezag in de AVS op te nemen hoe het bevoegd gezag *feitelijk* toeziet op de betrouwbaarheid en volledigheid van deze metingen en registraties (en dus niet louter door het controleren of SKP rapporteert dat de meetprocedure correct is gevolgd en de gebruikte apparatuur aan de eisen voldoet).

Reactie B19:

Wanneer er sprake is van een geautomatiseerd meetsysteem gelden er verschillende eisen. Zo moeten ze voldoen aan een kwaliteitsborging conform de norm NEN-EN 14181. Deze Europese standaard borgt de kwaliteit op drie niveaus (aanschaf, kalibratie en borging in de tijd) en dient te voldoen aan meerdere criteria. Ter controle van de geautomatiseerde meetsystemen is het verplicht om de systemen minimaal één keer per jaar te kalibreren. De kwaliteitsborging van de geïnstalleerde meetapparatuur is uitgewerkt in NEN-EN 14181. Volgens de Europese standaard NEN-EN 14181 staat de keuze van het meetprincipe vrij. De kwaliteit is geborgd door de zogenaamde QAL-procedures, zodat het meetsysteem voldoet aan de gestelde criteria.

Een geaccrediteerd meetbureau voert de voorgeschreven kalibratiemetingen uit. De Raad voor Accreditatie is de accreditatie-instantie binnen Nederland. Daarnaast wordt de implementatie van de NEN-EN 14181 beoordeeld door de toezichthouder.

SKP vormt daarop geen uitzondering en zal net als andere bedrijven op deze manier worden gecontroleerd. Los van deze waarborgen wordt het bedrijf jaarlijks bezocht door een toezichthouder waarbij het mogelijk is om ook het AMS te inspecteren.

B20 K81: waarom gaat de NO_x-norm naar 52 mg/Nm³ bij 3% O₂?

Hierboven werd al de vraag gesteld of de actualisatie bedoeld is om een nieuwe norm te stellen, of om de bestaande situatie te consolideren. Indieners begrijpen dat de stikstofoxidenorm voor de K81 wordt opgelegd omdat SKP eraan kan voldoen. De norm wordt dus bepaald aan de hand van waartoe SKP technisch klaarlijk in staat is, en niet op basis van wat vanuit oogpunt van de bescherming van het milieu noodzakelijk is.

Volgens indieners zijn vergunningen niet bedoeld om het feitelijke gedrag te legitimeren, maar om het gewenste gedrag te normeren.

Verder verzoeken indieners het bevoegd gezag om in de AVS op te nemen wat de kwantitatieve gevolgen zijn van de voorgenomen NO_x-reductie. Verwezen wordt naar hetgeen indieners in dit verband over de K62 hebben opgemerkt.

Ter zijde merken indieners op dat in de AVS drie verschillende zuurstofpercentages worden genoemd: 3, 5 en 11. Indieners gaan ervan uit dat dat klopt, maar verzoeken het bevoegd gezag wel om enige tekst en uitleg te geven over de reden waarom verschillende percentages worden genoemd, en de implicaties daarvan voor de daadwerkelijke uitstoot (in relatieve en absolute zin).

Reactie B20:

In het belang van de bescherming van het milieu is er voor gekozen om voor NO_x een strengere norm op te nemen dan de 70 mg/Nm³ bij 3% O₂ die in het Activiteitenbesluit staat. Bij normstelling gaat het niet alleen om zo laag mogelijk maar ook om wat technisch haalbaar is. De norm is met name ook lager gesteld dan 70 mg/Nm om te voorkomen dat er opvulling

plaatsvindt door bijvoorbeeld een slechter functionerende K81. Een nog lagere norm dan 52 mg/Nm³ wordt niet haalbaar geacht voor SKP.

Met het opnemen van een nog lagere norm zou sprake zijn van een verkapte weigering van de activiteit. Als er een norm opgelegd wordt die (vaak) niet haalbaar is betekent dat, dat zodra overschrijding van de norm geconstateerd wordt, een handhavingsprocedure moet worden opgestart. En een handhavingsprocedure voeren om de reden dat de vergunningnorm niet goed gekozen is, betekent dat een slechte vergunning is verleend.

Dat er verschillende zuurstofpercentages worden gehanteerd vloeit voort uit de normen in het Activiteitenbesluit (artikel 5.3 lid 4) en is afhankelijk van de type stookinstallatie of type brandstof. Bij K81 en K43/44 geldt 3% O₂ en bij de K62 wordt 11% en 6% O₂ gebruikt. Er geldt nergens een zuurstofpercentage van 5%. Een verschil in zuurstofgehalte is bijvoorbeeld 6% bij het stoken op vaste brandstoffen en 3% bij het stoken op gasvormige of vloeibare brandstoffen. Indien u meer informatie over de implicaties van de verschillende zuurstofpercentages wilt weten overwegen wij dat dit geen specifiek kenmerk is van dit besluit maar rechtstreeks volgt uit landelijke regelgeving. Als u hierover meer achtergrondinformatie wilt, verwijzen wij u naar de toelichtingen bij het Activiteitenbesluit (bijvoorbeeld Staatsblad 337 uit 2015).

B21 K81: een normloze periode met betrekking tot CO?

Uit de passage over de CO-norm op p. 17 lijkt te volgen dat na het van rechtswege vervallen van de norm uit de vergunning van 2009 er geen nieuwe norm is vastgesteld. Deze omissie wordt thans hersteld.

Als dit juist is, verzoeken indieners in het kader van de transparantie om in de AVS antwoord te geven op dezelfde vier vragen als hierboven werden gesteld in verband met het ontbreken van een ammoniaknorm in de vergunning van 2013.

Voorts verzoeken indieners om de voorgestelde norm toetsbaar te motiveren.

Reactie B21:

Het feit dat de CO-norm van rechtswege is komen te vervallen met de implementatie van het BEMS in het Activiteitenbesluit zegt iets over hoe over deze norm wordt nagedacht. Echter in het kader van deze ambtshalve beoordeling is besloten om in dit geval wel opnieuw een CO-norm op te nemen. Dit heeft te maken met het verband tussen CO en NO_x waardoor wij het van belang vinden om CO te begrenzen. Het in dit verband beantwoorden van de vragen die beschreven zijn in de zienswijze voor de ammoniaknorm wordt daarom niet opportuun geacht. De nu opnieuw opgenomen norm is dezelfde als die in de vergunning uit 2009 stond. Op basis van meetgegevens is door ons beoordeeld dat dit een haalbare norm is.

B22 K81: meten en registreren

Het bevoegd gezag schrijft één meting per jaar voor, terwijl SKP er zelf al twee per jaar zegt uit te voeren. Volgens indieners is dat allebei (veel) te weinig. Gezien de urgentie van de stikstofproblematiek is het van groot belang dat niet alleen het bevoegd gezag, maar ook de samenleving de vinger aan de pols kan houden waar het gaat om het daadwerkelijk behalen van reductiedoelstellingen. Indieners verzoeken het bevoegd gezag dan ook om ook voor de K81 18 continuumetingen voor te schrijven, althans SKP te verplichten aanzienlijk vaker dan slechts één of twee keer per jaar te meten.

Reactie B22:

Voor wat betreft het doen van metingen en hoe vaak, zijn er regels opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer. Het aantal metingen opgenomen in het Activiteitenbesluit voor middelgrote stookinstallaties varieert van eenmalig tot eens per vier jaar. Zie hiervoor ook de Handleiding voor kleine en middelgrote stookinstallaties van Infomil. Natuurlijk mag het bedrijf zelf zo vaak meten als dat ze zelf willen, maar het opleggen van 18 metingen wordt niet haalbaar of noodzakelijk geacht. Überhaupt wordt met continuumetingen bedoeld 24/7 gedurende 365 dagen per jaar door middel van een automatisch meetsysteem (AMS), dus dat kan niet 18 keer gevraagd worden. Bedoeld wordt waarschijnlijk om 18 keer per jaar

een meting te laten doen. Overigens is in de zienswijze niet aangegeven waarom 18 keer per jaar meten noodzakelijk zou zijn.

Samenvatting en reactie zienswijze reclamant C, met specifiek gericht tegen de ambtshalve wijziging stookinstallaties

Zienswijze van Stibbe namens SKP

Stookinstallatie K62

C1 BBT-conclusies niet van toepassing

Er zijn emissiegrenswaarden voorgeschreven voor K62 op basis van een toets aan de BBT-conclusies Afvalverbranding, maar deze zijn niet van toepassing op de K62. Want deze installatie verbrandt als afvalmeeverbrandingsinstallatie geen gevaarlijk afval. Daarmee kunnen deze BBT-conclusies niet als relevant gezien worden omdat het geen hoofdactiviteit betreft in de zin van artikel 5.10 lid 1 van het Bor. Daarnaast zijn er ook geen belangrijke veranderingen in de BBT die een actualisering van de eisen van K62 nodig maken.

Reactie C1:

Het meeverbranden van gevaarlijk afval is geen criterium om te bepalen of de BBT-conclusies Afvalverbranding van toepassing zouden zijn. Voor het toepassingsgebied moet gekeken worden naar de BBT-conclusies Afvalverbranding. Dit zijn:

"5.2. De verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen in afvalmeeverbrandingsinstallaties voor:

a) ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 3 t per uur;

b) gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 10 t per dag;

die in hoofdzaak niet bestemd zijn voor de fabricage van materialen en indien ten minste aan één van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

— er worden uitsluitend andere afvalstoffen dan gedefinieerd in artikel 3, lid 31, onder b), van Richtlijn 2010/75/EU verbrand;

— meer dan 40 % van de vrijkomende warmte is afkomstig van gevaarlijk afval;

— er wordt ongesorteerd huisvuil verbrand."

Aangezien de capaciteit van K62 voor wat betreft het verbranden van ongevaarlijke afvalstoffen meer dan 3 ton per uur is, valt deze installatie onder deze BBT-conclusies. Daarmee is de nieuwe BREF afvalverbranding, uitgebracht in december 2019 een belangrijke verandering die ook van toepassing is op de installatie. De overige genoemde zienswijzen zijn daarmee niet relevant.

C2 NO_x-eis vanaf 3 december 2023

Vanaf 3 december 2023 wordt voor NO_x een emissiegrenswaarde gesteld op 103 mg/m³.

Op grond van het Bal (gesteld dat de Omgevingswet in werking zal treden) zal vanaf 3 december 2023 echter een hogere NO_x-emissiegrenswaarde voor K62 gaan gelden. Deze eis is gebaseerd op een expliciete BBT-afweging van de wetgever.

Afwijken van de grenswaarde zoals door de wetgever is bepaald wordt niet mogelijk geacht. Verwezen wordt hierbij naar de uitspraak ECLI:NL:RBDHA:2021:3040. Daarnaast wordt geen onderbouwing gegeven van deze strengere afweging. Daarbij heeft het bevoegd gezag zelf aangegeven dat aan BBT voldaan wordt, waardoor een strengere eis niet nodig is.

Reactie C2:

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat de regels van het Besluit activiteiten leefomgeving in deze procedure niet ter discussie staan, nu deze thans nog niet in werking zijn getreden.

Omdat is vastgesteld dat K62 een afvalmeeverbrandingsinstallatie is, is de zogenoemde mengregel van toepassing. De emissie-eisen worden bepaald door een afvaldeel (BREF afvalverbranding) en een procesdeel (BBT-afweging wetgever op basis van referentie- en/of

informatiedocumenten). Kennelijk is SKP van mening dat de norm dan hoger uitkomt. Ons uitgangspunt is dat SKP de techniek SNCR toepast bij K62 welke als BBT gezien kan worden voor reductie van NO_x. Dit houdt niet in dat SKP nu al het maximale uit deze techniek haalt. Daarnaast kan eventuele optimalisatie aan de bestaande SNCR gedaan worden. Om dit te onderzoeken en te realiseren is een termijn gegeven, welke regulier is bij implementatie van nieuwe BBT-conclusies. Onzes inziens is bij K62 geen sprake van een installatie die rechtstreeks onder het Bal zal vallen. Daarmee is er ook geen situatie dat automatisch de vergunningseis vervalt en wordt vervangen door de eis in het Bal.

Of het Bal tegen die tijd inderdaad ongewijzigd in werking treedt, is nu nog niet bekend. In ieder geval geldt dat niet aan regels kan worden getoetst die nog niet in werking zijn getreden. De uitspraak waarnaar verwezen wordt heeft betrekking op een andere situatie, die niet vergeleken kan worden met deze.

Voor zover de zienswijze begrepen moet worden dat er in een vergunning niet afgeweken mag worden van de normen in het Activiteitenbesluit, wordt verwezen naar het Besluit van 13 oktober 2012, *houdende wijziging van het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Besluit omgevingsrecht en enkele andere besluiten ten behoeve van de omzetting van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) (PbEU L 334)* (Staatsblad 2012, 552). Hierin staat op pagina 38 het volgende:

“Lidstaten mogen vergunningvoorwaarden eisen, die strenger zijn dan haalbaar met toepassing van de betreffende BBT-conclusies.”

Hieruit blijkt expliciet dat het mogelijk is om in de vergunning af te wijken van de normen in het Activiteitenbesluit. Daarnaast staat op pagina 45 van dit Staatsblad het volgende:

“Voor de Nederlandse situatie betekent dit dat het bevoegd gezag de bevoegdheid houdt strengere eisen te stellen dan welke gelden op grond van de implementatie-AMvB: op grond van artikel 2.22, vijfde lid, van de Wabo dient het bevoegd gezag, zo nodig in afwijking van algemene regels, bij IPPC-installaties strengere voorschriften aan de vergunning te verbinden.”

Tenslotte is in paragraaf 7.1 (pagina 55) van dit Staatsblad het volgende opgenomen:

“Normaliter geldt een voorschrift van een hogere regeling (de AMvB) boven een voorschrift, dat hetzelfde onderwerp bevat (i.c. een emissie-grenswaarde voor een emissie), in een lagere regeling (de vergunning). Die voorrangregel wordt doorbroken om uitvoering te kunnen geven aan het uitgangspunt dat, indien een bepaalde emissie zowel wordt gereguleerd in de vigerende vergunning als in (dit nieuwe) hoofdstuk 5, altijd de strengste emissiegrenswaarde op die emissie van toepassing is.”

C3 Gemaakte BBT-afweging NO_x-emissiegrenswaarde is ondeugdelijk

De gemaakte BBT-afweging NO_x-emissiegrenswaarde is ondeugdelijk omdat ten onrechte wordt uitgegaan van een daggemiddelde dat volgt uit de BREF Papier en pulp voor verbranding van biomassa met toepassing van een SNCR (tabel 2.15). Deze tabel maakt geen deel uit van een BBT-conclusie of Nederlands informatiedocument en daarom valt deze niet onder artikel 5.4 Bor.

Reactie C3:

De emissie-eisen worden bepaald door een afvaldeel (BREF afvalverbranding) en een procesdeel (BBT-afweging wetgever op basis van referentie- en informatiedocumenten). Voor het afvaldeel is gekeken naar de Nederlandse implementatie van de BREF afvalverbranding, waarbij het daggemiddelde NO_x-eis 100 mg/Nm³ bij 11% O₂. Voor het procesdeel is gekeken naar referentie- en informatiedocumenten om te bepalen wat BBT is en daarbij haalbaar emissieniveau voor biomassaverbranding. Uit de BREF (Bbt

REFERentiedocument) Papier en Pulp blijkt dat bij wervelbedoven met toepassing van een SNCR een daggemiddelde NO_x-emissie haalbaar is van 100 mg/Nm³ bij 6% O₂. Dit blijkt ook uit de BREF grote stookinstallatie, waar de techniek (SNCR) ook wordt aangegeven, hierbij wordt in Nederland ook een daggemiddelde NO_x-concentratie van 100 mg/Nm³ bij 6% O₂ geëist voor verbranding van biomassa.

In artikel 5.4 Bor is in het eerste lid opgenomen dat het bevoegd gezag bij de bepaling van de voor een inrichting of met betrekking tot een lozing in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening met BBT-conclusies en hetgeen in de Mor is opgenomen. Verwezen wordt naar Staatsblad 2012, 552. Hierin is opgenomen op pagina 126: "Via internet zal een compleet en permanent actueel overzicht worden geboden van alle relevante BBT-documenten, zowel de Europees vastgestelde documenten als de nationaal aangewezen documenten". Hierbij wordt een link gegeven naar de site van Infomil/onderwerpen/duurzame/bbt-ippc-brefs/brefs. Via deze pagina wordt een link geboden naar de van toepassing zijnde BBT-conclusies-documenten. Hierin is ook het document met tabel 2.15 opgenomen. Dat maakt dus onderdeel uit van de BBT-conclusies. Daarom achten wij de stelling dat deze tabel geen onderdeel uitmaakt van BBT-conclusies onjuist. Voor de volledigheid zullen we deze tabel opnemen in het definitieve besluit.

C4 Verkeerde toepassing tabel 2.15

Indien overigens tabel 2.15 zou kunnen worden toegepast, zou het logischer zijn om gebruik te maken van de categorie 'fluidised bed boilers' met 'mixed fuels'. Hiermee zou uitgekomen worden op een emissie-eis tussen de 130 en 330 mg/Nm³, waarmee de K62 uit zou komen op gemiddeld rond 194 mg/Nm³.

Reactie C4:

Omdat sprake is van een afvalmeeverbrandingsinstallatie wordt gekeken naar de mengregel bestaande uit een afvaldeel en een procesdeel. De categorie mixed fuels dekt dit onvoldoende en is dus niet specifiek genoeg. Het procesdeel betreft enkel biomassa. Om die reden wordt de categorie mixed fuels niet toepasbaar geacht. Want onder mixed fuels wordt onder meer verstaan schors, kolen, slib en gas. Aangezien bij SKP het procesdeel enkel biomassa betreft, wordt juist de categorie biomassa van toepassing geacht. In tabel 2.15 wordt bij biomassa als toegepaste techniek aangegeven SNCR waarmee 100 mg/Nm³ gehaald wordt en zonder SNCR zit de range tussen 75 en 470. Omdat SKP SNCR toepast wordt ook de opgenomen emissie-eis (zo nodig na optimalisatie) haalbaar geacht.

C5 De norm van 103 mg/Nm³ voor NO_x is onhaalbaar

Zoals hiervoor betoogd is de eis van 103 mg/m³ onhaalbaar en mag dus niet worden opgelegd. Verwezen wordt naar een tabel met NO_x mg/Nm³ concentraties.

Reactie C5:

De tabel waarnaar verwezen wordt in de zienswijze is bij ons bekend. Op basis van onze kennis en ervaring is aannemelijk dat de gestelde NO_x-eis met de bestaande installatie en techniek bij SKP wel degelijk haalbaar is. Mogelijk dat enige optimalisatie nodig is, maar dit mag worden gevraagd van een bedrijf. Wij zien in de zienswijze verder geen technische redenen waarom deze norm niet haalbaar zou zijn. Het is verder aan SKP om ervoor te zorgen dat de bedrijfsomstandigheden zodanig zijn dat de haalbare norm ook echt gehaald wordt.

Stookinstallatie K81

C6 Aanscherping eisen K81 m.b.t. NO_x en CO

Op grond van de jurisprudentie dient voorafgaand aan de beslissing om een maatwerkvoorschrift op te leggen een belangenafweging te worden gemaakt. Ten onrechte wordt gemeend dat SKP aan significant strengere normen kan voldoen dan in het Activiteitenbesluit staan opgenomen dat zij dus in het belang van het milieu dienen te worden vastgelegd. Immers, het feit dat aan een strengere eis wordt voldaan, is geen reden om deze eis ook op te leggen in het kader van de bescherming van het milieu. Ook blijkt uit de cijfers niet dat deze nieuwe eisen altijd haalbaar zijn. Dit komt mede door de onderlinge relatie

tussen CO-emissies en NO_x-emissies. Door het opleggen van deze eis wordt SKP gedwongen tot investeringen die niet in verhouding staan tot de verwachte milieuvoordelen. Dit omdat de installatie van een SCR leidt tot hoge kosten, zonder dat sprake is van locatiespecifieke omstandigheden die dit nodig maken.

Reactie C6:

Om te beginnen wordt de CO-eis niet aangescherpt, maar opnieuw opgenomen. De opgenomen norm is gelijk aan de norm die in de vergunning van 2009 was opgenomen. Op basis van artikel 3.7 lid 8 Activiteitenbesluit kan, "onverminderd de emissie-eisen in deze paragraaf (kan) het bevoegd gezag in het belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift eisen stellen aan de emissies van een stookinstallatie."

De belangenafweging in deze is dat indien er sprake is van een installatie waarvan het onder normale omstandigheden mogelijk is om een lagere NO_x-norm te halen, het in het belang van de bescherming van het milieu is deze strengere norm ook op te leggen. Dit om een prikkel te blijven geven om de te halen norm ook daadwerkelijk te laten halen. Aangezien de luchtkwaliteit in Nederland in algemene zin nog niet voldoet aan de WHO-normen (de provincie Gelderland heeft niet voor niets het Schone luchtakkoord ondertekend), is er geen reden om geen strengere norm op te leggen indien haalbaar.

Op basis van periodieke emissierapporten, blijkt dat de eisen al gehaald worden met de huidige installatie. Er is dus geen extra investering nodig. Wel is het zo dat door deze aanscherping in de toekomst de emissieruimte van NO_x niet kan worden opgevuld, wat wel mogelijk zou zijn in de oude vergunde situatie.

Daarnaast moet het NO_x-gehalte wel gecontroleerd/getoetst worden bij een belasting van minimaal 60% conform Activiteitenregeling artikel 3.7e lid 2. Bij ons is bekend dat dit bij een aantal bedrijfsmetingen niet is gedaan. Dan is het mogelijk om waarden te meten die te hoog uitvallen vergeleken bij wat met de installatietechnisch haalbaar is. Onze conclusie blijft dat voor het halen van de aangescherpte NO_x-norm geen investeringen nodig zijn om deze te kunnen halen.